

అ హ ల్యా సంక్రందనీయము.

(శ్రీ పురుషోత్తమ కవీయము)

నాదెళ్ల మేధాదక్షిణామూర్తిశాస్త్రి

ప్రకటితము.

పాపని ముద్రాక్షరశాల, బందరు.

1941

[Rs 0-8-0]

అలఘు మహాప్రబంధముల నద్భుతగర్భ కవిత్వశోభితం
బులను, నిఘంటుశాస్త్రచయముల్ శతకాదుల డెబ్బదింటి, నిం
కిలను బదింటి నాంధ్రమున హిందిని ముప్పదిరెంటి రూపకం
బుల, విరచించె మించె బుధవుక్ గురునెంచెదఁ బూరుషోత్తముక్.

లోకవ్యవహారమున భావలేర్పడినవి. అందత్వంత ప్రాచీనములైన వానిలోఁ
దొలుత సంస్కరింపఁబడినదే గీర్వాణభాష. తత్సమములును దద్భవములుండేరి
దేశభాషలు కాలక్రమమున నభివృద్ధి నందినవి. అందు హిందూస్థానమున
వ్యాప్తినందినది “హిందూస్థానీ” యనఁబరచిడిని. హిందీ హిందూస్థానీలు
పర్షియపదములుగానె యుండునుగాని పాడుకలో నీవచ్చేదనుకలదు. సంస్కృత
వ్యస్తపదములు మాత్రమును, సింఘాసక్, జత్తక్, జమ్నా మున్నగు తద్భవ పద
ములును బ్రయోగించి మాటలాడునది హిందీయనియు, నిచ్చవచ్చినంతగా సమా
సములను గుఱుచు ముచ్చటించునది హిందూస్థానీ యనియు ననఁబడును. “తుక్రీ,
ముసల్మానీ, ఉర్దూ” అనునవి కొంతకొంత భేదమున్న సమానార్థకములు. ఉర్దూ
లక్షణశాస్త్రమునఁ బరికించినచోఁ బితామహ గంగేశ్వర్త్యాది సంస్కృత వ్యస్త
పదములకుఁ దద్భాషయందు సంయతము స్వతంత్ర ప్రయోగములుండగినట్లు కాన్పిం
చును. సమస్తదేశభాషలలోను దురుష్కము స్ఫుటముగు కలుకుబడికలిగి రా
చించునదగును. అట్టివానికి దేశభాషాసమ్మేళనము ప్రాప్తింపఁగా సుశర్లము
నకుఁ బరిమళ ముట్పినుటలఁ జెప్పి కొనఁగియుండును.

ఆయాభాషలలో శాశ్వతలోకోన్మోధనము కొఱుకును విజ్ఞానాభివృద్ధికి
నేర్పడినవే గ్రంథాలు. ఇందు శ్రుతిస్మృతులు ప్రభుసమ్మితములనియు, బుర్రా
ణోతిహాసములు సుహృత్సమ్మితములనియు, గావ్యములు కాన్తాసమ్మితములనియు, ననఁ
బడును. తుదివి శ్రవ్యములు దృశ్యములునని చెందువిధములు. ఇందు దృశ్యములు
పామరుల వృద్ధయములఁగూడ రంజింపఁగల్గుటచే ధర్మవిముఖులైనఁ దదభిముఖులఁ
జేయఁజాలెడివి. అట్టివి గీర్వాణమున భాసకాలిదాసాది మహాకవి కర్తృకములౌ
ప్రాచీన రూపకములు పెక్కులేర్పడి యుండెను. కాని గీర్వాణభాషా సరిభాష
ణము వెనుకంటినంతటి సవిప్రదర్శింపఁబడక కావ్యనలెల పఠనమాత్రిమున నిల్చిన
వైనవి. సంస్కృతేతరములన్నచో, యవియుఁ గ్రమముగా నభివృద్ధి నంది లక్షణ
లక్షితములైనకొలదిని రూపక కల్పనము లందందును దలనూపమొదలిడెను. ఆంధ్ర
మున నందులకు బీజము “కవిబ్రహ్మ”యే నాటినవాఁడయ్యెను. అతఁడు కల్పకల్ప
నాచైవిత్ర్యంబు మెఱయ నిజవాగ్దల తూరికచే భారత పాత్రలను బాతక దృశ్యభ
ములఁ జిత్రింపఁజాలెను. పంచమవేదమనఁబరఁగుటచే బ్రభుసమ్మితత్వమును నైతివ్యా
మాటచే సుహృత్సమ్మితయు సిద్ధించియున్న యా “జయము” వ కిట్లు కాన్తాసమ్మి

అత్యంతముగా దుష్టతగలవాని సర్వసంపూర్ణతః బ్రాపింపఁ జేయఁజాలెను. ఒక ప్రక్కను సంగీతాభిరుచియఁగలవాని భిన్నమైన ఏ తీర్థల తరంగములవల్లను దీక్షితులగురు గుహాభిసంధనములను ద్వాగరాజ కృతులందు నింతితర వాగ్గేయకార కర్తృకముల దిద్దేశవ్యాప్తిసంది భక్తిబీ జావాపంబు లానర్పసాగెను. అయ్యెడ, సిద్ధిం ద్రయోగిభావరాగతాళమేళనంబొనర్లు కృష్ణలీలాభివర్ణనంబు గాగవలంబన వెలయించెను. అపైన రామనాటకాలు ప్రహ్లాద నాటకము యక్షగానములును బహులు వెడలినవి.

ఇవన్నియు నిట్టులుండ హిందూస్థానమునందల్ల తులసిదాసకృతి రామ కథా మృతమును వెల్లివిరియఁజేసినవెనుక శుభశృ కథాభి నివేశమును గలిగెను. వార్యరు దేశమున నెక్కుడుగా నభివృద్ధిపొందిన యీ కళ క్రమముగా నన్ని దెసలకుఁ బ్రాచయెను. అంధ్రదేశమునఁ దర్పిరర్చనములవల్ల జనించిన యుద్దేశ మనేక గ్రామములందాఘక్కి నెక్కినఁ బ్రసంగవచనరూపకముల వెలయింపఁజేసెను. అట్టి యెడ బందరునందు నొక యాంధ్రనాటకసంఘమేర్పడినదిగాక 1884 సం॥ లో “నేషనల్ థియేట్రికల్ సొసైటీ” యనునది స్థాపింపఁబడఁగా నది యప్పటి కిరువ దేండ్ల పోయియున్నందు యాంధ్రమునఁ గావ్యనాటక రచనమొనర్చుచుండిన శ్రీ నాదెళ్ల పురుషోత్తమకవీం దుని రంగస్థలమునకుడించి, హిందూస్థానభాషా నాటకరచయనకుఁగడఁగించి, వయసగా ముప్పదిరెండు నాటకాలు వ్రాయించి దేశ దేశములఁ బ్రదర్శించిమించె. ఈనాటకములు నిందలి భావము ననుసరింపఁబడిన ఘక్కియు విమర్శింపఁబూనుటకు ముందవి రచియింపఁబడినకాలము నప్పటి నాటక కళాస్థితియు నించుక పరికింపవలసియున్నది.

అది పందొమ్మిదవ శతాబ్దమునందలి యుత్తరార్థము. ఇప్పటికి రమారమి యలువదేండ్ల నాటి ముచ్చట. ఇపుడు సినీమాతారలు యశోధననిలయలై యచ్చ రలముచ్చన నంబరవీధిని వాయుయావములపై జరింపఁగలరయ్యె. అప్పుడో, వేష ధరులౌ పురుషులే యపాక్షేయములుగా గర్తింపఁబడుచుండిన గెనాలు. క్రమముగా రంగప్రసాధనముల విడుదలో విద్యుత్ప్రేచారాదికములు మొందెనని. తొల్లిట నేసాకర్యములును లేనయ్యె. కథా సంవిధానాదిక నైలత్వమును దేశకాలాభిన్న తాపోర్ధకతయు గమనించు నూహలు వొడమని స్థితియయ్యె. పంచసంఘలనైనఁ బాటించు టయదయ్యె. రంగస్థలమున ముందడుగిడునది సూర్రచారుడ. అతడు కథానూచనమొనర్పగా నాయా పాత్రధారుల ప్రవేశమాను. వారు పచనమున సంభాషించి కథాంత సాగించి నిష్క్రమించుచుందురు. మరల మరల నానూత్ర ధారుడే యుత్తరకథాన్మరణ మొనర్పఁగా దర్పదనముల పాత్రవృజ్జేశమా చుండును. ఇట్లు పరుసగా గడనడచి శిథిలమయ్యెడిది.

అత్తటి విరచించిన **CHECKED BY** కవి బాల్యమున హైదరాబాదున నొక పుష్కరకాలముండి యరుదుఫార్సీ భాషలందును చిదవ సంస్కృతమందును బాండితీగనియుండె. మహారాష్ట్ర పారికథా చరితానుసరణంబున నూత్నిధార

కథాసూచనములు కూర్పబడియెను. సంస్కృత సాటకములందు నీచపాత్రలకుఁ బ్రాకృతమేర్పఱపఁబడిన ఘక్కిరి బాత్రానుకూల భాషాప్రయోగ వైలక్షణ్య మగ వఱపఁబడినది. ఎట్లన, రాజామాత్యులకు ఘోర్ లబ్ధులు గలదిగను, మునిపురో హితాదులకు సంస్కృత దీర్ఘ సమాస భూయిష్ఠముగను, నేపకాదులకుఁ గేవల తురు మ్మము, చితరము హిందిగను వ్రాయఁబడినది. ఇందు చుండుగాఁ బ్రసక్తింపఁ దగినది ప్రధానాకల్యణాదికములందలి స్వయం వ్యక్తిత్వమే. ఇంకఁ దత్త్వప్రయో గాచిత్త్యము, నపూర్వసరసవాక్చతురిమము, బహుళ లోకోక్తి గ్రహణము మున్నుగాఁ గలవెల్ల గమనింపఁదగును. ఈవైఖరి నీకవిశేఖరుఁడు వరుసచెట్టి వ్రాసి నాటకుల కలవఱచి ప్రదర్శింపఁజేసిన హిందూస్థాన భాషా రూపకములివి:

1 కాళాసురవధము.	17 రామారణ్యవాసము.
2 పంచాక్షరీమహిమము.	18 నీతాపహరణము.
3 సుభద్రాపరిణయము.	19 సుగ్రీవపట్టాభిషేకము.
4 భస్మాసురవధము.	20 హనుమత్ప్రతిఘటనము.
5 కళావతీపరిణయము.	21 రావణసంహారము.
6 శంబూకవధము.	22 శ్రీయాశరాజ చరిత్రము.
7 శారదోపాఖ్యానము.	23 ఇళమహారాజచరిత్ర.
8 లవణాసుర సంహారము.	24 రామదానచరిత్రము.
9 మనోజవాల్మీకి నివారణము.	25 మిత్రసహాపాఖ్యానము.
10 గోకర్ణమాహాత్మ్యము.	26 సుకన్యాపరిణయము.
11 అపాల్యా సంక్రాంతినీయము.	27 కుకరంభాసంవాదము.
12 బిల్వణీయము.	28 పీష్పానారాయణరావుఫార్సు.
13 నీమంతినిచరిత్రము.	29 భద్రాయురభ్యుదయము.
14 పుత్రకామేష్టి.	30 కీర్తిమాఢిని ప్రదానము.
15 నీతాకల్యాణము.	31 సత్యహరిశ్చంద్రియము.
16 దశరథనిర్యాణము.	32 అపూర్వదాంపత్యము.

కొన్ని విషయాంతరములొప్పటికి నూతనఘక్కిరే. అందుల్ల “పీష్పా నారాయణరావుఫార్సు” మొన్ని మొన్నటి వఱకుఁ బెక్కుసార్లు ప్రదర్శింపఁబడి వచ్చెఁ గన్నది. ఏమైన, “అజ్ఞాతోపద్యిదుషం నసాధుమన్తే ప్రయోగ విజ్ఞాన”మనిరి గానఁ దన్నాటక ప్రదర్శనము లాకాలకుఁ నెచ్చుగాఁ రింజుల మెచ్చుగొలుకుఁ జొచ్చెననుట కిట దిబ్బాఖిముగా “సభివవందితరాయ” దిరుదాంకిత భావదాని తేనరులు శ్రీమాన్ మాధభూషి వేంకటాచార్యులవారు, ‘కల్యాణములగుర్ని, కడువేడ్కఁ బ్రోవుమయ్య, కమలామానస నాయకా (పల్లవి) కల్యాణ గిరిధీర, కారుణ్య సాశీల్యాను, కూల్యాదిమహోదార, గుణరత్న రత్నాకరా॥ (అనుపల్లవి)॥ జనుల కైహికానందమున కాదికారణమై, తనరు శృంగారరసమునమించు నాట కముల, వినిపించుచును బృందావన పురి నెలకొన్న, ఘననేషన్ థియేట్రీకల్,

కంపెనీవారలకు॥ కల్యాణ॥ తరుణత్వమున మేధా, దక్షిణామూర్తి దివ్య, కడలా మహిమ లబ్ధి, కవితా సంపదగలగి, నరులు మెచ్చగ వివిధ, నాటకరత్నముల, విరచించు శ్రీ నాదెళ్ల పురుషోత్తమకవికి॥ కల్యాణ॥ 2॥ నవనవరసముల నాటక విసోదముల దవలిన మనముల, దప్పకవేంచేయు, కవులకు రసికులకు, ఘనులకు ధనికులకు, గవి మాడభూషి వేంకట దాసదాసునకు॥ కల్యాణ॥ 3॥' అని ప్రస్తుతించిన తెలుగిట నగపటదుట యప్రస్తుతము కాదుగదా.

ఇట్టి యీ పురుషోత్తమ కవీంద్రకర్తృకములలో 'రామదాస చరిత్రము' మాత్రమే తెలుగు లిపిలో నీవఱకుఁ బ్రచురించబడెను. అంతకంటె సులభములైనవి మఱికొన్ని యిట్లే యిపుడు ప్రచురింపబడెడివి. అఱినున్న లింగదాసునానికొచ్చారణ సంజ్ఞలు. వీనియందెల్లయిన సంస్కృతము మెండుగా నుండఁబట్టి భాషాపరిచయము లేనివారికిఁగూడ నులుపుగా నలవఱచికొన వీలెను. నేషనల్ కాంగ్రెస్ పుట్టక ముందే యీ "నేషనల్" సంఘము నేర్పఱచి తద్వారమున నీకవిపురుషోత్తమఁడు తారచించిన యీ నాటకాల్ల సాంఘికుల కలవఱచి, తాను గొన్నియెడల మాత్ర భార్యుండునై యాంధ్రదేశముందలి వెక్కుతాపులఁ బ్రదర్శింపఁజేసి, హిందూసాన భాషావ్యాప్తిలో నాటకకళ నభివృద్ధిపఁజేయఁజాలిన దెందుఁ బ్రశంసార్హము.

—* అ హ ల్య. *

"అహల్య" శబ్దము నకు రాత్రియనియర్థము. "అహల్యా యోజార" యనఁగా రాత్రియందు జరావస్థనందు మాత్యుండని నిరుక్తమున యాస్కముని నిర్వచనము కలదు. అయినను నద్దాని కింద్రునియందే రూఢ్యర్థకల్పనముచేసి యాగాదులం దాహ్వనించుచున్నాడు. శ్రీ జగద్గురువులు, 'అకృతభిశ్చ' శబ్దానాం సంబంధో న వ్యక్తిభిః | స్థానః కేవలసంబంధ నిమిత్తాశ్చ | ఇంద్రాది శబ్దాః సేనాపత్యాది శబ్దవత్ | తతశ్చయోయన్తే స్థానమధిరోహతి నసంబంధాదీనై రభిధీయతే' యనుటలో, దన్నిత్యవ్యాపాదకతను నిరూపించినవారైరి. కల్పారంభమున, 'ధాతా యథా పూర్వమకల్పయ' త్తనిగదా.

ఇట్టి యింద్రపవాధిస్థితునికెల్లఁ గుక్కుట వేషధారిత్వము నంత సహస్రాక్షిత్వ ప్రాప్తియు నాపాదించు నానందుద్ధి యేటికో! 'పంచకన్యల' లో నొకరతగాఁ బరింపంబడు నాగోతమసతి యేచవితించుదురు జూచెనేకాని శ్రీరామ పాదరజో మహాత్వ ప్రతిపాదకమా నీగాధ లోకప్రసిద్ధమై యున్నది.

అయ్యదియే యథాతథముగా శృంగార రసోల్బణమానట్లందు వివరింపబడి యున్నది. ఇది ఏ 15-4-1885 తేదీని గృంథకర్త ముగించినట్లు కానంబడియెడిది.

బందరు,
25-11-40.

ఇట్లు,
(గంధకర్తృపుత్తుఁడు,
నాదెళ్ల మేధాదక్షిణామూర్తిశాస్త్రి).

అ హ ల్యా నం క్రందనీయమ్

సూత్ర. (1) సత్యలోకాధిప, సరస్వతీశర్భర్-సభామహై పీఠపర్
సత్యాసత్యవి, చారణ్యరే-సర్వమునంద్రాః, సామేరహే.

(సరస్వతీ బ్రహ్మలును మూడు మునివేదములు మత్రముండవలయును)

ఒకముని. మహాత్మా! జగత్సృష్టిస్థిత్యంతకారణభూతా!
పరమేష్ఠిణీ! కించిజ్ఞానహోకే, యుక్తాయుక్తవిచక్షు న్నహిజాన్నే,
హంకహ్నజడౌంకు జమాకరాకె, హమారె అజ్ఞానాదయాః నిబృత్తి
కర్నే, సకలార్థరహస్య సందేహాభి నికాల్కర్, హమ్ముసాజన్య
సంసిద్ధిమిలానేచహ్మే. వేదవేదాంతాః కరతలామలకాః హోనే
వైసా కరుణారస్యేకర్నే సమర్థమెహిహుంకహ్నా అన్వర్థసంజ్ఞాసె
ప్రచుర్హోనే, కహేతో, ఎహోత్కహ్న మగర్ ఝూట్నహికహ్నా వైసా,
సత్యలోకైహి, నిత్యావాన్కరే పద్మాసనాసీన్వోకైబైత్నె ఆహ్మే
నిర్మలాంఘ్రికంజాః హృత్స్థాకర్నె ఆహ్మేకుఢ్ సంతయు విమో
చన మార్గావగాహనార్థియాఃహోకే బిజ్జాపన్కర్నేచహ్మే అను
ఘరాహ్మ మంగైహై మహామహా!

బ్రహ్మ. భో మునిగణభూషణా! బహ్యనందానంద్-
తుమారా సుశబ్దనమూహ్-మురై కర్ణగోచర్ హోనేన, మై అపా
రాహ్లాదసంభరిత్తువాహుం, మేరాహ్మరీహో వాగీశ్వరీభి వైసా
హిఘ్నిహిహుయికహ్నా సమర్థూహుం. (అటుచూచి) కెం సుందరీ
భారతీ! దేఖి ఎహోఘ్నిహిబరోంకా అభిలాషావిశేష!

సరస్వతి. హాప్రాణేశా! వక్ష్యాహర్వత్తఫలభరితాఃహో
ఉద్భిజ్ఞౌంకైతేహిరహ్నా సాభిలాషాః హోవేగె. వైహిబిధాన్య
సర్వగోహ్మార్థాః కహ్నాసరసఫలాంకు వైదాకర్నేకల్పభూజ్ఞో ఆహ్మే-

సాన్నిధ్యమే తత్ఫలార్థియాచాహో అయినేసంయమివతంసాః వైసా
వర్ణస్కర్షాకాః ఆశ్చర్యమై? ప్రహజబ్బహి. పరంతు సమయాస
మయ నిర్ణయనియ మాదయాః నరహే జోఫలబ్. చాహెపై
హిఫల్లబ్ధి సంఘటనకర్తే ఎహోగీంద్రాంకే ఆశాక్షున్ని బారణ్
రైరహే ఆప్కప్రభావ్ బహుత్వాచాత్మితై. అభివర్ణస్కర్తేహం
ఏకముఖయాఃననకింగె.

బ్రహ్మ. అహహా అహహాహ్యరీ! తేరీ వాజ్మాధుర్వ్యాక్యా
హైరీ! ప్రహ్మాధురరన్మై శ్రబణరంధ్రాంసే పీనేనంగాత్మీమేరా
అంతరంశ్చే ఆర్ద్ర హోగయాహై. సునీయే మునియాః? గీరమణీ
రత్తస్మి బహోరచనానైపుణ్య విశేషకైస్సీహైకి!

మతోకముని. అహోకమలాననా! ఆకర్ణస్కరీయమైయేక్
బిజ్జావ న్నర్తేచహాహుం. క్యాకహియే, రత్తబహుత్వసంద్
జీనేయాహ్మ సముల్లసత్పదార్థ హైనా? హుయేతోభి పీతల్పేన్ధకిత్
కియేతో ఉన్మాప్రభాహి ఉన్ముఖోడాకమ్హిసేరహేగా పరంతు
ఉన్ముసాంఘాతికప్రభా యత్కించిత్పినహిమిల్నేకా తథాహి
హమా రేసరీక్. కతిపయా వివేకియాః భవదుత్తమ చారిత్తర్ సన్ను
తికియేతో ఒత్తా బర్ణనీయ్ నహోసకేగ. కింతుబహిప్రాచనన్మణి
లేకరాకె సుబర్మమై స్థకిత్కియేతోరహ్మకాశోభానే జగద్విదిత్
హోనేసే హర్వక్తిభాన్నే కుషక్సహినా? ఉనీనిదర్శన్సే రత్తన
దృశ్యో ఆప్కప్రభావ్ స్వర్ణప్రతిమాన్తో నరస్వతీమాయూకెవాగీంద్ర
యై అంచిత్యోనాభిఫసందుక్ కెంనజీన్నేకా? అతీతమధురిమాకు
కెంనహిబతానేకా?

బ్రహ్మ. ఆనందానంద్. తుమారాసాలంకారవచోరచనా
కాశల్యగణనీయహైరేభయ్యా! అజైత్రిబహుత్వంతుప్రాంతరంగ్
వాహం. (అబ్బ) దేభమనోహరిణీకాసంభాషణా చమత్కృతికు?
నరస్వతి. మహాత్మా! ఎహ్నబ్ధి భవ దనూనానుగ్రహ
కలూక్ష వీక్షోవశాలబ్ధప్రతిభాహిహై అబకాశ్ మిలేగాతో నైపుణ్య
బిశేషబ్ధి దృగ్దోచన్దోనేకా.

సూత్ర. (2) వేదవిచారణ, వేదాకర్షణ— వేదాంతాఘ్నే
సాదరభావే, సకలమునొందే వేదార్థాసిక్తే.

ఇంకొకముని. భోభో విధాతృజీ! హంకిత్తే శాస్త్రాః అభ్యా
స్మియేతోభి క్యాక్యా అలంకారాః యాలక్షణాదయాఃసంగ్రహ
స్మియేతోభిక్తై సైకైసే ఉపమానోపమేయావాచోవిధేయాఃహోనే
వై సా నదా ముఖస్థాఃహోతే రహ్నైరఘ్నయేతోభి “సంప్రాప్తే
సన్నిహితేకాలే సహిసహి రక్షతిడుక్తుతో కరణే” కష్టా మోక్ష
ద్వార ప్రవేశ ప్రయత్నం హమారే బిద్ధ్యానబ్ధి నిష్ఫలాఽహై.
భగవాన్జీక సేవాకర్షే జత్త స్మైరహ్నహి ఉస్మాసాధన్తై వై సాహో
నేసే భవచ్ఛాత్రాఃహోహమ్ము అభ్యహైసామాఘ్నైనిబారణ్క
ర్క హమ్ము సువధగామియాఃహోనే కేలియై కృపాకరియై
మహాత్మా!

బ్రహ్మ. అచ్చ. అబ్రైతుమారా యిచ్చానువర్తిహోకర్
తుంజో చాహ్వోనైహిబోలుంగా. సందేహ్కుచ్చినహి. తుంభయా
వహోహోనేకుతోభి అబకాశ్ బిల్కుల్నహి. కెంకహ్నర్ హో
గాతో “బాలస్తావత్క్రిడానక్తః తరుణ స్తావత్ రుణీనక్తః వృద్ధ
స్తావచ్ఛింతానక్తః పరేబ్రహ్మణిగోపి ననక్తః” కష్టా బాలప్రా
య్యై ఫేలనలోల్లి తరుణప్రాప్త్యైకాంతానక్తినమన్విత్తి వార్ధక్యా
క్రాంతహోనే తబ్ సాంసారిక చింతాసాగర నిర్మగ్నన్విహోకే
భగవద్భజన్కుర్నే అబకాశ్తోభినమిలాలేకే నద్గతికు దూర్హో
జావెగ. తథాహి తుం సంయమిశ్వరా! హర్వత్ భగవన్నా
మస్మరణ్కరేహిరహేమహాత్మనాఃహోనేసే తుమ్మునైహ్సంధా
అభ్యాస్కరానా బహుత్ సులభసాధ్యై. ఎహ్నిస్సందేహ్.
(సతినిజూచి) కెంప్యారీ!

సరస్వతి. యథార్థహై అధీశా! నైహి సహోకేజాచే
హై. క్యాకహ్వో “అజ్ఞస్సుఖమారాధ్య స్సుఖతరమారాధ్యతే
విశేషజ్ఞః జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం బ్రహ్మపినరం నరంజయతి” కష్టా

నిర్ణయబచన్నె సుప్రసిద్ధుడై అప్పేయోగీందరాఁ బిశేషజ్ఞాఁహో
నేసె అయిసె సచ్చిష్యోంకుఁజె సానుగ్రహో హోకె జత్నా బిద్యా
దాకా కియెతో జత్నేధర్మాఁబోధకా కియెతో ఒత్నే జగదుపకా
రకాఁ హోసక్మవై సాసిక్మేకుభి కార్యాచరణ్ బతానేకుభి శక్తి
మంతాఁహోంగె. ఎహో ఆపు-బహ్వహ్లాదసంధానానుకూల కార్య
స్థైర్యమోబాద్ గోచర్ హోనేకా.

బ్రహ్మ. మహర్షి వర్యాఁ ! మేరా అభిప్రాయ్కు అన్నా భార
తీభి అనుసారీహోకె కార్యసంధాన్కుహి ప్రోత్సాహకర్తవై.
ఎహివక్ సుశకున్తైనా?

సూత్ర. (3) ఆకె ఖడాయేక్ - అజ్ఞా సేవక్
లోకాఁమె ఫిర్కె, అ .. నేకాంశాఁ జాన్కె॥

చారుడు. సత్యలోకాధీశ్వరా ! సచ్చిదానందనిలయా !
సమన గీర్వాణప్రశస్తా ! సాధుసన్మనీంద్రాధ్యా ! సరస్వతీ మనో
హరా ! నమస్కార్ నమస్కార్.

బ్రహ్మ. కల్యాణ్ కల్యాణ్. అరేవార్తాహరా ! మేరా
అజ్ఞాశిర్వత్సభేకతుః నిఖిల జగంమేఫిరె యహోవహోగోచరాఁ
హోనే బిషయాంకు అవగాహన్కురేతే సంగ్రహకర్కె ఆయా
హోగ. నూత్నసమాచార్ కుఛ్చైతోబోల్కులా.

చారుడు. ఖదావంద్యేహుకుంకు శిర్షర్ధర్కె హమేమా
హరే లోకేష్టాభిఫిరె రహ్నెమై జన్జాయ్ జోవక్ససే జస్థబర్నికా
లతోభి ఉష్టాయ్ ఫెహిషక్సేఫెహిఖబర్నె ఎఃఫై బాతాఁకరె
అఖర్కు ఆపు-బిసుతికర్నహిమై హర్వత్ సున్నేకాథా. వైసీరి
వాఙ్మబ్కహో గయాకితబ్ మైనికలే సోవత్సై సాహైకిదో తీన్
గంమె అప్పాబద్ నామేసున్నాయిచ్ పడావై. తబ్బెముర్కు
ఫరాఖిత్సినహి.

బ్రహ్మ. క్యాక్యాక్యాహైరే వైహిందాన్వద చినుత్తు
సమాచార్ ? కుష్ భీతి నహి. నిర్భయ్యే నాబకాశ్చే నబిస్త్యోన
వై సాహిబోల్. సునింగె.

చారుడు. మహారాజ్ ! మైనెమామూల్కె మువాఫిక్,
అన్నా సత్యలోక్కు-ఫోడ్కె మహలోక తమోలోక సునరోక భువరోక
భూలోకాభి అతల వితల కుతల రసాతల మహాతల పాతాళాభి
దేఖ్తే హల్లుచాదే జగంమెభి ఫిరాథ వైదాయిషీ కామామ్లి
యత్ సబ్ ఆప్ జాన్మెకయిచ్ హైఉస్మై అరజ్క ర్నేకా కుచ్చ
హి, మరుస్మె స్వర్గలోక్కె యిచ్ కహ్లా ముర్ఖె ఆబ్ యాద్ హై
బాద్దోతీన్దాయామ్మేభిహోనేనే నిగహ్ మేరాఘడ్కె ఆఖర్కుహారే
క్షాయ్తేభిహి ఆవాజ్ హైకహ్నె ఒత్తుతక్ మేరాదిల్కు ఘట్టువ్వ.

బ్రహ్మ. హైసా బృతాగత్తు ఛపాకర్ అనంగత ప్రసం
గంసె కాలక్షేపణ్ బహుత్ కర్తాహై. వైః ప్రవాదకా ప్రసక్తి
కై నీహై ? క్యాహై ? పల్లెవైః బోలే.

చారుడు. మహారాజ్ ! పూర్వకాల్తే అప్పే దేవతా
బొత్తాక్షసామిల్కె క్షీరసాగర్కు మథన్కర్కె అమృత్కు కమా
లేక వైహేక్యాండ్కె రఫ్లేకర్ బైత్కె ఆప్ దోనోంభి దోబరాబర్
హిస్సేలేనే చహ్లా ఉస్కా తజ్జీజ్ కర్తె రహ్నేతబ్ శ్రీమన్నా
రాయ్జీనే ఉనోంకా ఇరాదా జాన్మెభి బేఖాబా బౌరేహయా
హోరాక్షసాంకువైసీ అమూల్యహోచీజ్కు ఖలానేకు దిలానేకు
యామిలానేకుభి నచహ్లా వైహ్నబ్కు మాయామేదుబానే
హిక్మత్ బుద్కె వైహ్నిషన్జీనే జగన్మోహినీరూప్ ధర్మేవ్రా
సురాసురోంకాతకాజాయిన్నాఫ్ కర్కె వైస్లాహోనే కామ్సబ్
ఆపీచ్ కర్నే ఆయెసా పరాశక్తి కహ్నె వైసా నజరాతే సబ్కుభి
ఖామూష్ హోనే బిశాక దేవతాంకునె సుధాపిలాకర్ రాక్షసాంకా
హిస్సా ఆనేతబ్కు ఖాలీఘట్టు బతాకర్ ఆపంతర్ధాన్వ యెసా
అక్బార్ జహ్ దేఖ్తో వహ్ ఏక్ హికాయ్ తెన్సర్క్ బోలేనేసీ
వైహ్నబ్భి జాన్మె కాయ్ హైనా ?

బ్రహ్మ. హైరే, హైతో, అబాయెసా హమారానిందా
క్యాహైరే?

చారుడు. అరజ్ కర్తాహుం నాఖుదావంద్ ! సునీయె
అప్తాస్సప్తీమె జగన్మోహినీకే బరోబర్ ఖుబ్ సూరతౌరత్ కహాఃభి
నహి హైక హ్మోభి వై సానర హ్మోసెహి ఆప్పు వైసీజమ్మవైదా
కర్మే తాకత్ బిల్లుల్లుహి హైక హ్మో, దూసాకాన్తోభికహ్మ బేజ
రూర్క హ్మోభి తాకత్చీరహ్మో కహ్మోభిక ర్తేథే క హ్మోభి అబ్తక్
సహుయిసాకా మాయిందానహోనేకా క హ్మోభి అయిసె ఖబరా
అగెస్వర్గెత్రిహి ఘరుల్లెక రూబ్బలోక్తక్ జయాదా ఆవాజ్సేహై.

బ్రహ్మ. వైసాహైరే చార్ ! తేరావచక్ తీక్ హైరే!

చారుడు. నచ్ హై మహారాజ్. మైసున్నేకు నసకాథ.
ఝూట్టహి

బ్రహ్మ. దేఖవాణి! ఎక్యా నూత్నాద్భుతార్ హై! కా
కహాకి! అబ్బెమైనే ఎహ్మిందాకు హత్తో తేహిజీనా. నహిహా
కిథర్ జానా?

సరస్వతి. ప్రాణేశ్వరా! ఇస్మై హైసా నిందాక్యా? ఎహ్
ప్రాజ్ఞాకబ్బికహాఃభి కహ్మే నవృత్తాంత నహి. హమరో క్షిహిహాగ.
క్షేనీతోభిహా వైహివ్యావక్తు వ్యానా? తన్నివారణోపాయెలియె
వక్ సురూపవతికు ఆపై సృష్టికియెతో తద్ద్రప్తానంతప్రాంతరంగా
హాకే అయిసె నిందా అంతర్ధాన్తోకర్ ఆపై అప్రతిమా నానూన
సమర్థతాకా ప్రతిపాఫిర్ హోనే నరీక్ కరేగ.

బ్రహ్మ. అభిప్రాయ్ మేరాజైసా హైకివైసాహి తేరీ తేరీఉద్దే
శ్శోభి బహిర్గత్ హువ్యాహైనా? అమోఘ్నోనిష్ఠాసె సంకల్ప
అబ్బిక ర్కే మేరా మానసపుత్రీ, హోనే సృష్టికరుంగ.

మాత్ర (4) అంబుజనంధవ్ సృష్టికియా, అహల్యాకునయా

అంబుజానేత్రా, ఆనక శశిహోకంబుగర్దన్భి, కచ్ అంబుద్వో

(కుడియెడను అందహాల్య సరస్వతులు గల బ్రహ్మసీమ)

బ్రహ్మ. దేభ భారతీ! కైసీ సౌందర్యవయోనిధికు మైనె
సృష్టికియాహుంకి! తుఃభిమానినీహైనా? యుక్తాయుక్త లక్షణాః
తేరేనజయాదా జాన్మేహారే కౌరహింగె? తుఃహిసకలాంగ
సౌమవాఃభిఖూబ్ పరిశీలకర్కె ఎకైసీ సురూపవతీ హైకికైసీ
కళావతీహైకి యత్కించితోభి స్తోత్తర్నహికర్తె హైసో బచక
హైసావైసా యథార్థహిబోల్పలా. దేఖుంగ.

సరస్వతి. మనోనాథా! మైక్యా విజ్ఞాపనమయం? ఆప్పు
మైనె నదాసన్నిహితవర్తనీ హోకెర హై హర్వత్ ఆప్ సృష్టికర్తె
నారీర తనాంకు దేవ్తేహి రహ్మీహుంనా? ఇత్తి కళానిధికు ఐసీ
సౌందర్య రత్నాకరకు మైకబ్బీ నదేభహుం. భగవాన్సీమన్నా
రాయణ్తేనె ప్రథమతః సుధాబిభజనార్థ హోకెహోబాద్ శ్రీశంక
రేచ్చానుసార్ హోనెహోధరేసో జగన్మోహినీ రూప్మైభి దే
భహుం తత్త్వ ఆచైసృష్టిమెవైనీసుందరీర తన్నరహ్మేసే మురైభి
బహుతాశ్చర్య ప్రదాయినీ హుయిథి పరంతు అబిన్నన్యామణి
కుదేఖ్కురు స్తోహిసీరూప్పు జ్ఞప్తిమెలాలియెతో ఇస్తాకోమలత్వ
యా అంగసౌమ్యబ్ యాతేజోవికాన్ కిస్సే గణితకర్తె దేవ్తేభి
షోడశాంశుతోభి నాలాయక్ హోగీ. “స్వర్ధయావర్ధతే విద్యా”
కహ్మో ఆచైమానస్తుస్వర్ధ ఉత్పన్నోహోనాహి. ఖనీకౌశల్ యుక్త
బహిర్గత్ కర్తె చైహి కారణభూత్తయి. అబాప్వాచాతీత ప్రభావా
న్విత్తో కహ్మో సామాన్యాకష్టేనే అవకాశ్మిలా.

బ్రహ్మ. హ్యరీ! తుఃమురై స్తోత్తర్నరై బోత్నేక
మృషాబచనాః సహిహైనా? అయినీ స్థితిమె ముఖసీతికరాణ
కహ్న కహ్మజాన్మే సక్మహారీతుఃహి వైసాకెంకహ్మీ కష్టేనా?

సరస్వతి. మహాత్మా! ఆప్పుఅయిసా నిందాసునీహుం.
ఆస్తా హృదయై రహ్మేస్వర్ధ సష్టిహుం ఆప్పురహ్మే పూర్ణ
సామర్థ్య సబ్బిజాన్తీహుం. అయినీ స్థితిమె ఎసంతృప్తికరాసహి
హైకహుంగితో ఇస్సేభి మనోహరిణీహో ఔరేక్కుభి ఆప్వీ సృష్టి

కర్నె సంసిద్ధిహై కహ్లాభి మైజా నీహుం కింతుఎహీపరిపూర్ణ
ప్రహర్షదహోనేసె మై నె యథార్థాభి వర్ణన్వికియీహుం

సూత్ర) (5) విధిదర్శనము విబుధాః ఆకె - విమలాంగికు దేఖే
విధుముఖకుకళా, నిధి హత్యాకు - పద సేసిర్ తక్, ఫనంద్ కర్నేకు

(నాలుగు దేవతా వేషాలు వచ్చుటయు నమస్కారము కల్పించుటయు)

బ్రహ్మ: భోదేవతాః! దేవతలు - జీ మహానుభావా!

బ్రహ్మ. సుధావిభాగ సమయై తుష్టూ హిషీయూష్పిలానే
శ్రీమన్నారాయణజీ ధరేసో మోహిసీరూపుఁ యందర్శకీయతబ్దే
తాదృశరూపవతికు సృష్టికర్నె మైసమర్థ సహుంకహ్మతుం గీర్వా
ణాఃకహ్లాహై కహ్లా సున్మరబ్ మైసృష్టికియేసోకన్యారత్నమ్
దేఖేరే? ఎన్నెమై చింతనకర్నే నైదాహుయి. ఇస్లియేమేరా
మానసపుత్రిహై కహ్లా.

దేవతలు. మహాత్మా! హంసహికహేథె. వైకిఁ చంద్
దేవతాఁనేకహేహోగె. వైనాకహ్లాకు అబ్తక్ అటకహిధి
అబెహుందరీకు దేఖేతోమోహిసీరూపలావణ్యాసబ్బిభూజ్ఞాయింగె.
ఇస్కెసామ్మెఁ పై కిత్తికహింగె. ఆప్పుక్షమావణ్యంగింగె

బ్రహ్మ. ముయ్యెక్షమావణ్యంగ్నాకెరే? ఇస్కు దేఖే పనంద్
హైకహేతోఁ పైహీబన్.

దేవతలు. బహుత్పనంద్ హై మహాత్మా! ఆమ్మె తాక
త్కు నహిజాన్నెచంద్ జడాఁ ఆప్పునిందాకర్నే నీ ఆనేపావ్ నిక
జ్ఞానేకలియె వైసాకరింగె. ఆగె ఆమ్మె ఆగ్రివర్తా నికలెజాయ్

బ్రహ్మ. ముయ్యె కోవభాష్పహి. స్వేచ్ఛాఘోడ్కర్ జాగ
రూకతాసె రహ్ని కహ్లామై నె అబ్ సిఱ్లియాహుం. పైబహుత్
జరూగ్. సత్పంథాదిసా. ఆనంద్మిలా. బినుతిధిపానేకా. ఐసే సద
వస్త్రాంకు మార్గదర్శకాఁ హుయెసా తుమ్మె క్షమావణ్యార్నాక్యా
అనంగత్ హై?

దేవతలు. అబ్బహం రుక్మిణీ లేయింగె మహారాజ్. టెక్నిక్ మాఫ్కర్నా.

బ్రహ్మ. అచ్చ, జావె. తుమ్మానదాకల్యాణహిహోజాయ్. సూత్ర (6) ధాతాజీకు, దర్శకర్న - ఆతాహై సురపతిసే

శీతాంశుముఖి కే, చిన్వానబ్ది - శ్చేతాంసే సున్నే, నికల్కజల్దీ.

(ఇంద్రుడు నొక నేపకుడు రాకయు ననుసార్గ కల్యాణలు)

బ్రహ్మ. హే దేవేంద్రా. ఇంద్ర. జీమహత్మా!

బ్రహ్మ. శ్రీమన్నారాయణ్ణేనే భువన మోహినీరూపే ధర్మ సోత బై తుమ్హారే త్రిదళాముర్తుకర్న నిందా పరిహర్మకర్నేనే మై నెకియేసా సదుపాయ్ దేఖాహో ?

ఇంద్ర. క్యాక్యాక్యాహై మహత్మా ! హమారే దేవతా ఆఘ్రినిందాకయేహై ? హమారే దివౌంకసాంకా ఆహ్వాల్ కత్నాహై ? వేకిత్నేహై ? అహోమహామహా ! అనమాన్తో ఆహ్వా ప్రిభాఘ్న సహిజాన్కె అన్నా మూఢత్వ ప్రకటన్తోనే వైసాహి ఆఘ్రిహి నిందాకయేహైజి ? వైసానిందాకర్నే కాకాంక్యా ఆయా హై ? వైసా కెం కరేగె ?

బ్రహ్మ. నిందాకహేతో ముర్తు దుర్భాషణా నహిభోశే హైలే. పుండరీకాక్షజీకా లోకమోహినీరూఘ్న ప్రతిమానాహా సుందరీకు సృష్టికర్నే సమర్థతా ముర్యు నహి కహ్మెహై ప్రవాద్ దిగంత విశ్రాంతిహోనేతక్ సక్నే ఒత్తాశ్రమాశే తెహై కహ్మె ముర్తు శ్రవణగోచర్తోనే సంగాత్తి తన్నివారణో నాయూ ధూండ్కె ఎహ్ లావణ్యపయోరాశికుమైహి ఎహిసమ యైహి సృష్టికియాహుం.

ఇంద్ర. కాసుందరీకు సృష్టికియేహై మహత్మా ! వైహ్ కహ్మెహై న్యామిజి ?

బ్రహ్మ. ఎదేభమేరా దక్షిణసార్వమెయహ్ బైతే హుయి. నామిస్కా అహల్యాహై. ఎహ్మేరా మనఃపుత్రికా హై. దేఖ్బలా కైసీ సాందర్యాంభోధిహైకి ?

ఇంద్ర. ఆహోపితామహాజీ! మైనె ఎసభామంటపై ప్రవేశహోక ఆపు నందర్కకయెతో తబెహ ప్రభావతీకు ఆపై దక్షిణ పార్శ్వపర్దేఖై వహై తటిల్లతాకహ్మ జిక్కి యాథ. చంద్ దేదేరేఖై బాద్ తటిల్లతికాజియాదాకా ల్లు దిన్నెకా ఎతో సువర్ణప్రతిమాహోగాకహ్మ సమ్మాహుం ఆబావె; నారీ ముదేహై కహ్మ బైరాహ్మ మానస కుమారీహో అహల్య కాంతాహైకహ్మ బోల్నాకర్లగోచర్వోనేసె మహారాజ్ మై క్యా అరజ్ కరుం, ఆశ్చర్యపయోనిధిమె దుబ్బాతాహుం. బహుతజబ్బా అవస్థామేహుం,

బ్రహ్మ. కెంకెంవై నాకెం హువ్వా దేవేంద్రా? భ్రమా క్యాహై?

ఇంద్ర. కెం కహ్మ మహామహా! ఆపబ్బక్ నృప్తికియెసా అనేక పదార్థాలాక యేజ్జాయ్మెరఖ్ ఎహ్మన్యా దేఖ్మహ్మ కహైహై సమర్థుహుం. కెంకహ్మ, ఎకళానిధిక రూపాతిశయాఁ వైసాబతాతేహై. క్యాకహ్మ సర్వసమర్థహో ఆప్ మహాత్మక్ భ్రమరాశిరోజాభి, కాలనాగేందర్వేణీభి, అర్థసుధాకర్మలలాట్టి, ధనుషాభూయ్యుగభి, మత్స్యనయనాభి, కాంచనప్రసూన్నా నాస్సి, ముకురాఁకపాలాభి, శ్రీకారాఁకర్ణాభి, శంఖేకంత్పి, లికు చాఁకుచాభి, పద్మనాళాఁ బాహునాభి, ఆకాశే మధ్యప్రదేశ్వి, వైకతాఁ శ్రోణియాభి, రంభేఁ ఊరువాభి, కలమగర్భాఁ జంఘాభి, పల్లవాఁపదాభి, నక్షత్రాఁనఖాభి, హుయ్యెవైసాకర్మ సువర్ణ సార్వే సుధారస్మిలాక ఉన్నె ఎకన్యారత్తన్ము తయ్యార్కియె హోగ. నహితో ఇత్తి సౌందర్యక్షీరరాశిభి ఇత్తి కళావతీభి నహిహో సక్తీధి. మహానుభావా! వాచాతీత ప్రభావా! మైక్యా విజ్ఞప్తి కరుం? మైభి మోహినీరూపు బహుత్ నజ్జక్రహ్మ దేఖాహునా? ప్రెకియాప్ దేఖేసా మేరే ఆంఖోంసె ఎకళానిధిక సౌందర్యాతిశయాఁదేఖ్మ అబాహ్మోహినీరూప్ యాద్ కర్మయెతో సాధారణ లక్షన్సె రప్తీహైమగర్ ఇన్నె బోబర్న ఆవెగీ అయినీ

ఋబ్యూరత్ దిన్ను నై దాకియెసా ఆపూతాకతార్పభావబౌద్ధిత
చారిత్రర్పి అభివర్ణనకు ర్నే నహస) ముఖహోశేషాధీశ్వరోభి నహి
నకేగా.

బ్రహ్మ. ఆనందానంద్. దివిషధధీంద్రా ! త్వదుక్తభాష
ణాః సబ్ధియథార్థాహిహై ?

ఇంద్ర. హై పరమేష్ఠిణీ! నబ్బబ్ హై. మేరాజి కరలాహి
దాహోనేసెహైసో తాకత్ పూరా వినియోగ్ కర్నే అభివర్ణనకు
ర్నేకుతోభినహి సకాహుం. గిస్తే కిత్వాకియెతోభి కష్ఠిహిహోనే
కాహై.

బ్రహ్మ. తుమారా జికరలాహిదాహై కహ్ హై. చెహ్
క్యాజిక్ హై ? క్యా ?

ఇంద్ర. క్యా కహ్యే, బిధాత్మజీ! అయినీ లావణ్య ఖనీ
హో ఎకన్యారత్తన్ను ఆకార సౌమ్యబ్ధి బౌద్ధిభవాతిశయాంసె
బౌర్పరస్పరానురాగ విశేషతావాప్తిసేభి సమాన్తోకే రహై
పూరుష్కు కిన్ముమొ కట్టర్కర్నే హైకితన్నిరూపణతా అబగా
హ్లాగ్నే జిక్ర్తి బహుత్ దేర్నేమేరా మన్మహై. కెంకె “లలాట
లిఖితారేఖా పరిమారుం సశక్యతే” కహ్యోహైసో బచన్నె సుప్ర
సిద్ధహైనా? ఆపబ్ స్వహస్తసె లలాటప్పర్జోలిఖోగ చెహినదా అను
భవనీయోతాహై సర్వసమర్థ్భి అఖిలరహస్యార్థవేదిభి దీర్ఘవిచా
ర్పిహో ఆపు అరజ్కుర్నే ఒత్నా తాక త్మయై నహి మగరయినీ
మనోహరిణీభి కోమలాంగిభి మినకేతనబాణోపమాభి అమలానవ
వినిర్జితామృతాంశ్చి దేదీప్యమానవిగ్రహాభిహో కన్యకారత్తన్ను
బహుత్ ఫనంద్యే నజరానే పూరుష్కు నిర్ధారణ్మరీయో కహ్యో
బిజ్జాపకకర్తాహుం.

బ్రహ్మ. కాన్పురుష్టోతో ఫనంద్ రహ్ హైకితుఃఖోల్పలా.
అభిప్రాయ్ తుమారాక్యాహోగాకి దేఖ్కె యుక్తాయుక్త విచా
రణ్మరుంగ.

నూతన. (7) ఇందర్ మంగ్రాపై-అహల్యాకు

వందనీయాజ్ఞే, వశాంతుగి న్నే-వందన్కుసుంగ ఆ,
నంద్వాంగ, కపై

ఇందర్. అహో బృందారకశ్రేష్ఠా! మైబోలేకు క్యాహై?
అమ్మహిజాన్నేహోరే ఎచతుర్దశభువనాంమె కౌన్తై? హుయెతోభి
అరజ్జరుంగ ఆకర్ణన్కరీయె. రూపాతిశయ్యు ఏకన్మన్త్రీ (పఖ్యా
తివడేసో హోరాహై లైకిఁ ఉన్మయత్కించిద్భి హోదేదారీసహి
హై. నరహైసె జియాదా భోగవాన్నహి. అహ్నాకుబేతాత్మజ్ఞో
నలకూబరేక్తై. ప్రైకిస్కార్వమెభి వ్రీసిద్ధి బిల్కుల్నసాయా.
శంకరీకెపుత్రరాహైవక వేరూపనంతాహై కహ్మోకహ్మోకు
యాభోగభాగ్యాతిశయ వహోహైకహ్మోకుయాబిలాస విశేషాంచ
త్యైఖ్యాధియాతోభి హైకహ్మోకహ్మోకుభి గి నీకు ఆనవాలె
నహిహై. మారాండ్ దేఫేతో వ్రభాకర్మహై నామమాత్తరీ
చ్చహి. చండాంశుహోతీక్షమూర్తిహి హోనసె సమీపవర్తన్మ
తోభి నాలాయక్ హై. అమృతాంశుముఖానేక సురవర్యాబాకీ
కెగ్రహో బైర్దికాల్కాఁ వసువాఁభి ఏకేక్కు పరిశీలన్నిగహరఖై
కియెతో కళంకసహితాహిహై. పరంతు కౌన్భినిష్కళంకహి
దిన్నేకా (లేచి) అబ్ మేరా అహ్వోల్: ఎసబ్భి ఆహ్లాన్నేకాహి
హైనా? అఖలాదితేయాంమె మైహిహర్యక్ శుభలాంఛన్మ
భిసజరాతె తయిర్నేలాయక్ హుం. కైసాకహీయె, రూపనంప తికా
విచారణ్ణియేతో మైసురూపవాన్విహుం. హోదాదేఫేతో మైసే
త్రయస్త్రింశకోటి దివిషన్నాయక్తిహుం. పరాకృమపరిశీ
లన్మ మైహి బహువిక్రమోల్లసద్వోరత్తో వీరవిధ్వంసహుం. ధీర
తాగణన్మ విశ్వవిశ్వంభరాధర ప్రబలపక్ష విభేదిమైహిహుం. భోగ
సంపన్నిర్ణయర్నేమే ముర్ఖు సమాన్దన్యామె నహిరహైసె
ఇందర్భోగ్గహై సిద్ధాంతభుక్త్యైరాహి గణనియోహోకెహై.
హర్షత్ ఐరావత్కుయా ఉచ్చైశ్చక్రపు ఛడ్యకప్రతిమాన్తో

వజ్రాయుధ హత్యైలేక నాకాదిలోకాచిహార్కరై సమస్తామర్త్య వరేశ్వోంసె సమర్పన్నాజే దేవాధినాథ్కహె బగద్విఖ్యాతి పడై-హుంనా? ఆగెహి ముయుకు బహుసంపత్సమృద్ధిహె పై: సహోకర్ క్షీరాబ్ధి మథనానంతరకాలె అబ్బిజియాదాహువ్వా. కెంకె, తత్పయోధి సముత్పన్నంమె హాలాహల్కు సుధాకర్కు శంకర్ భగవాన్జీభి పద్మాలయాకు కేశబ్భగవాన్జీభి లేకర్ బాకీకే పదార్థా: సమ్కుభిముచ్చేహి దేనేసెవరానత్ ఉచ్చైశ్రీబ్ కల్పావ సీరుట్ చింతామణికామధేను ముఖ్యలభ్య:హోకె మేరాప్రాభవ్ ద్విగుణి త్తోకర్తై ఆప్సెమై బిజ్జావకర్తైకా క్యాహె? ఆప్సహి జాన్నేకాబచకమై అరజ్కురైకా క్యాహె? మహాత్మన్తో ఆప్కా ఇనాయత్ మేరే పర్పంచాకె ఎకన్యకామణికు మేరావశ్శేయెతో మైపానేకా ఆహ్లాద్ది ఎహ్ కాంతారత్తన్నె పానేకాభోగ్భి ఆప్ పానేకా మనస్సంతుష్టిభి ఇత్తా ఒత్తా సహిస్వామిజ్.

బ్రహ్మ. కెంవైసా బోల్తాహె? మైసబ్బిజాన్తాహుంనా? తుమ్ము బహుత్ రూపవతిహో శచీన ప్యారీహోకే రహె వైసాభిబౌర్ రంభా, ఊర్వసీ, మేనకా, తిలోత్తమావగైరె బహు లావణ్యవతియా: భోగభామినియా:హోకె జబ్జో చాహేతో తబాహ్కంకరై సమస్త పరిచర్యా: కరైరహె వైసాభి అబ్బి కర్దియాహుం. ఐనీస్థితిమె ఇస్కు తుర్పుదియెతోతు ఇస్కుమిలానే భోగ్నే తేరే నారీమణొంకు మిలానే ఆధిబాధా:భి ఉస్సె సంప్రాప్త హోనె పరస్పర విరోధ భావా:భి తన్నివారణ్కరై అనమర్థహోకె తబ్బు:పానే మనోవ్యధాభి బహుబాధకా:హోంగె. ఇస్లియెతేరా అభిలాషా అననుకూల్హానేనే కార్యకారి సహిహోనేకా.

ఇంద్ర. అఁఅఁఅఁ నానుఘర్వోనా మహాస్వామీ! ఎకాం తాతిలక్కు మేరా ప్రాణేశ్వరీహోనే కర్దేయియ్యె. ఆజ్నేహిమైవ ఇస్కా ఇచ్ఛానుబర్తీహోకె హర్వత్తరహుంగ.

బ్రహ్మ. సంక్రందనా ! తుఃశితా అనురాగవాక్ కెం
హోతాహై? మై ఏభామినీకు తురైదేనా బహూపద్రవకారిణీ
హోనేకా. ఉస్సియై తుర్ము దేనేమై నచహ్మహుం.

ఇంద్ర. నహోనహోవైసా మత్కహీయై బిధాత్మజీ! మెహ
ర్బానీ ఆపామేరేప ర్లాయయ్యై. యత్కించిదుపద్రవి నదిస్సై
వైసావ్రబర్తన్కరై రహేమై సంసిద్ధహోకేహి మంగ్రహుం.

బ్రహ్మ. నహీనహి శచీనాథా! మైఆరంభేహి ఇస్మీ
నాథ్ హోనే హారాఫలానాకమ్మో నిరూపణ్మర్కహుం అబాహ్
పలతానా అసంభవ్ హై. ఎహ్ తుమారాధన్నహి.

ఇంద్ర. మహానుభావా! అబ్బీ ఆరంభహై. ఇస్సై ఆరం
భారాన్య? ఇస్సై యుక్తాయుక్త బిచార్ణ్మర్కై వఖ్ ఆగేయేక్కు
ఉద్దిష్ట కియెతోభి ఉన్నేజియాదాహామేదామిలేగాతో ప్రథమోద్దే
శ్కు పలతాకె అనుకూల్కుహి స్వీకార్కర్న అన్వేషణ నమయ
విధాయకీచ్ హై.

బ్రహ్మ. అనుకూలాననుకూల బిచక్షణ్మర్కపరిపాకజ్ఞ్
హోమై జాన్నామగర్ తుఃనహిజాన్నేకా. పైఃవహాన్నే అన్యాయ
అనర్హాహై. అబ్బు దురాశా ఘోడ్కట్టజ్ఞ్.

ఇంద్ర. మహామహా! బౌరేక్పర్యాయ ప్రార్థన్కర్తాహుం.
కరుణానహిత్ హోక మురై సఫలమనోరథ్ కరీయె. మైహిసహి.
ఏకన్యారత్తన్బి పరమ సౌఖ్యవతీహోనేకా.

బ్రహ్మ. ఇంద్రా! విధివిధానాః మురైసిఖానేకుభి
సోత్సాహ్ హోతాహై భలా! క్యా తమాషాహైరే! దురాశా
పిశాచగిన్త్ నహో. హైసో ఆనందై సంతృప్తహోకే రహ్మ.

ఇంద్ర. అభ్ మేరా కాంక్షానిష్ఫలీచ్ హైజీ? మై అబ్
తుక్నత్ లేవుం?

బ్రహ్మ. కబోభిహోకిన్మాతోభిహో దురాశాహోత్రో
నిష్పల్వీహోనేకా. పరిమాణై అతీత్ హోనా కల్లేహోనా అనర్థక్ష్మై.
ఏః చింతాఘోడే. ఘర్షాంతై సుఖైరహ్మ.

(ఇంసుండ్రును బంటును లేచిరాగా, తెరమూయవలె. లోనివారటన యండఁగా
ఈ 2 యను బైటనిలిచి)

ఇంద్ర. సేవకా! సునామైనా అబ్ యహంగుజరేసా
అహ్వల్యబ్ధి?

సేవకుడు- ఘరుమై ఆఖర్తక్, సబ్బిసుస్తే, బాతాగిస్తే,
అజబ్ చాతే, ఆఖర్కురోతే, అబ్ జాతే, హుం.

సూత్ర (8) నిందాకర్తాహై- అజ్కు- ఇందర్, అబ్ క్యాహై ?

వందిత్తోకేభి, బ్రహ్మ ఆపు- సుందరికుసదియా, సుమన్నకహ్మకు

ఇంద్ర- దేఖాఏః ప్రజాపతికా అజ్ఞానతా? ఏసదాకర్నేకే
కామానబ్ధి ఐసేహిహై. క్యాకహ్, దున్యామె, ఇస్కాస్పష్టికేసా
ఉర్కుడ్తోకర్నేకబోలుంగసున్- కహతోభి ఏకనాథ్ యైరహ్మసమయై
ఉస్కులోభిహోనేకరేవగ. త్యాగగుణవాన్కహతోభి రహేగాతో
ఉస్కునిర్హోనేకరేగ. సదాకారసంపన్న వ్యాధిబాధితహోతే
రహ్మోకరేగ. బహుత్ బెహ్మరైజేనహరా కహతోభిరహేగాతో
ఉస్కుకురూపిహోనేకరేగ. ధనవంతౌంకు సంతాన్నహిదేవగ.
జియాదాసంతాన్రహ్మోవాలోంకు పేట్టర్థానేకుతోభిసమిలావెగ.
పురుష్మెసురూపవాన్తోగాతో ఉస్కానాగికురూపిసేహోనేకరేవగ
అగర్వీకళాపతిహోగాతో ఉస్కీనాథ్మలనాకారంగ విహిన్తోనే
కరేగ. సతీపతియాఁ కహతోభి రూపవంతాఁహోతో ఉన్ంమె
యేక్కుమార్దాలేగ. సహితోదోన్ంంకు దోరహేఁ బతావెగా.
అయినే బూరేకామాఁ కరేరహ్మహై.

సేవక్. హామహరాజ్? ఏదాడీవాలా బుడ్డానే హమేమా
కర్నేకేకామాఁ అయినేహిహై.

ఇంద్ర). ఇత్తుకెం? అబ్ క్యాకియా దేఖ్ పుఃసాందర్శనిధికు. ముఝెదియెతో బెహట్టహీధినా?

నేవక్. వైసాకియాతో అయిసానిందానహిపాకె నన్నుతిపా నేకుహిలాయక్ హోతాథ. (ఏరు వెళ్లవలయును).

నూత్ర): (9) ధాతాజీకుదర్శన్కర్నే - ఆతాహై గాతమమునినే. శ్రౌతస్మార్త, నత్కర్మాశ్రమే-భూతేశ్వర్కా, భూషణ్యమిల్నె.

(మునిరాగా, తెరయెత్తిన చూచుచు నీ నే యుండును)

గాతముడు. శ్లో॥ వేదశే విష్ణుపుత్రాయ! సురజ్యేష్ఠాయ మానయే । సర్వలోకైకనాథాయ! భారత్యాః పతయేనమః॥ వందే విశ్వసృజం జగత్స్థితిలయ ప్రఖ్యాతహేతుంముదా । మానీశార్చిత పాదపద్మయుగళం వేదాంతవేద్యంవిధిం । హేమాద్రి ప్రతిమాన సుందరతనుంవాణీ మనోహరిణం । దేవేంద్రాది సమస్తనిర్జరసుతం లోకేశ్వరం శాశ్వతం॥ లోకేశశాశ్వతదయాపర పుణ్యమూర్తై । బృందారకేంద్ర విబుధార్చిత పాదపద్మ । విష్ణ్వీశరూప ధరలోక గురో నమస్తే । వాణీ మనోజలజభాస్కర సత్యభోహం॥

బ్రహ్మ. అహోగాతమమునీంద్రా! సామేదిన్నే కీర్పర్సు. ఖానీస్తోవే. బైతియె. బైతియె.

గాతమ. (కూర్చుండి) అహో విశ్వసృష్టి! మైనె ఆవుకు సందర్శన్కర్నే నే పరమపబిత్రహ్లోగయాహుం. మేరా తపస్సె సార్థకు వ్యాపై. మై అబ్ పానే ప్రహ్లాదపాత్రి అనుపమాన్నిహై. మహాత్మా!

బ్రహ్మ. ఆనందానంద్, భోగాతమరీంద్రా! తునె పా రంభే ఏతావత్పర్యంతి యోగాభ్యాసవశ్యేభహు నియమాన్విత్తి నిష్ఠాగవిష్టేహోకె బహుత్కాల్త పస్కర్నే చరితార్థ హువ్యాహై వైసాహోనసహి భానమాన్వోత్వన్ముఖ వికాస్మహి బ్రహ్మ తేజ్వ స్పష్టేహో దృశ్యమాన్వోతాహై. అయిసె సర్వసామర్థ్యాంచిత బ్రహ్మరియాంకు దర్శన్కర్నే జిత్నామూఢ్కుతోఖి బ్రహ్మ.

సంధ్యముత్పన్నహానేకా. పాశ్చాంకుహాతో తద్ధరహి అవృతి
మాన్వోక లగేగ.

గౌతమ. మహానుభావా! ఎహాబాస్మా ఆశీర్వాదై.
తథాహి. పుత్రప్రాయాహా మాదృశౌంప ర్పితృసమ్మో ఆహా
మహానుగ్రహాభాయమాన్వోతే రహ్నబిధాయక్తై. వైసారస్తై
హిస్తై. సర్వకాలసర్వావస్థాంమేభి ఐసాహిరఖై ముఝపాల్మై
మేరాపార్థన్వై.

బ్రహ్మ. బహ్వనంద్. అభేక్ష్విషయ్యుఝోల్మై అభి
ప్రాయై. వైసామేరాపరమాభిమత్తై. మేరాఉద్దేశ్యానుబరీహాతో
సానంద్హోగ.

గౌతమ. ఆజ్ఞాదేయియ్యై మహాత్మా! జిన్విషయ్యైతోభి
ఆపుసామోద్గర్మై జత్తన్హిదేభేనా ఆబశ్యక్తై వైసీస్థితిమెత్తి
బిషయనిరూపణార్మైవడేగకపెతో తత్తార్యాచరణ్ణు సంసిద్ధ
నహాతోఅభి హమ్మఉత్తరాభివృద్ధికైసాదిసగ? ఉస్లియె అబ్జో
కార్వో ఆప్ బతావెతో వైహ్మర్మై ఆచరణ్ణురై ఆపుసంతుప్తి
మిలాకెమైసె కృతకృత్యహోగ.

బ్రహ్మ. సంయమి! ఎదేభేరా దక్షిణదిక్పర్ బైత్క
రప్తీసా సుందరీమణీకు? ఎహేరా మాసనపుత్రిహై ఇస్కా
నామహల్యా అబ్బు జాకె తుమారై ఆశ్రమ్మై పరాకాష్ఠాసె బైత్క
జపానుష్ఠాన్వోయా నిత్యనైమిత్తి కకర్మాహాకర్మై లగేతోత్పత్తి
చర్మకర్మైయేకగ్రహ్న ఆవశ్యక్తై ఉస్లియె ఎహ్మరీకు భవదధీనకర్మై
అబీచ్ తుమ్ము బిచాహ్మరుంగ. సంగాల్లేకర్జా.

గౌతమ. భో అంభోరుత్పంభవా! మహానుభావా! క్యాక్యా
హైస్వామిజ! ఎహ్మత్త సుదిన్తైజ! పరమహర్ష ద శుభవాక్య
కర్ణగోచర్తువ్య. పితామహజ! ఎహ్మచన్పీల్మై కుహి మహాద్భుత

విధాన్స పార్లమెంటు యెహై ! ముర్రెయిత్తు సోభ్య సంఘటన్కు రానె
సాభిలాష్ట్యేక ఆప్తనోనిశ్చయ్కురేనే అబ్బిముర్రెక్కాహోనా ?
నిఖిల బ్రహ్మాండభాండ నిర్మాణకౌశల్య బిరాజమాన్చి హరిహర
మహిమాభాతీయప్రభావభాసుర్చి సమస్త దేవర్షి బ్రహ్మర్షి వరే
ణ్యాంతరంగాంభోరు ణ్మకరండపానారతభృంగరాజ్చి సర్వదిగధీశ
ముఖ్యమరోత్తమ సమర్చిత దివ్యాంఘ్రి పయోరుహ యుగభిహో
ఆపానిష్కల్మషానుగ్రహ సంపాదన్హి బహుకప్తసాధ్యహై. ఐనీ
స్థితిమె ఆప్సె బాంధవ్యకర్మ ఆపు జామాతాహిహోనే సక్సెకు
బహుజన్మ సముపార్జిత సుకృత విశేషవశాల బోహోనే మహాఫ
ల్లకహ్న పరంతు జితాఘ్నుతోభి సులభసాధ్య సహోనేకా.
అబ్బిముర్రెక్కాహోనా స్వామిజీ? ఆప్జెనా అనుజ్ఞాదిలావె
వై సాహికరుంగ. అభ్యంతర్ కించిన్మాత్తర్లోభిసహి.

బ్రహ్మ. కంప్యూరీ సరస్వతీ! దేఖిహై ఎహ్మనీందర్కు?
మైకియెసా అనుబంధ్ కై సాహైకి బిచార్కియి?

సరస్వతి. మహాత్మా! కర్మపరిపాక విషయక పరిజ్ఞాన
పూరారంభం అప్రజ్ఞా లాయకై ప్రేషికరింగె. అపియెసా సంబం
ధా-పంథా అచ్చుకెం నహోనేకా! బహూపయక్త హి హైకమా.
అపా మనోనిశ్చయ ప్రకాశ్మే కార్య నిర్వహణ్మరీయేనాథా.

బ్రహ్మ. భోగౌతమ్యేంద్రా! శుభగ్రహ వీక్షణ్యజామిత్ర
 శుద్ధిభిరహౌ త్రిషప్త లాభస్థానౌమే పాపగ్రహాఽహౌసా నన్మ
 మాఽరైహిహౌ ఉత్సైయిధరా. ఆకె యిన్సన్యకాకా పాణిగ్రహ
 ణార్. తుఃదానపాత్ర్హోనేసె మైతుయ్యె కన్యాప్రదాన్ కర్నే
 చహాహుం.

గౌతమ. (లేచి) అచ్చమహాత్మా! బహ్వనందనంభరితాం
తరంగాకే ప్రతిగ్రహణునంసిద్ధిహరం. (అని అహల్యురై కొని
వచ్చి తొడపై నిడికొని కురిచీమీఁదఁ గూర్చుండి) ధన్యోస్మి

ధన్యోస్మి మైక్రతార్థహువాహుం. గార్హస్థ్యారంభం బహ్వనుకూల మార్గై హువ్య.

బ్రహ్మ. అచ్చ గౌతమ సంయమిశ్వరా ! అబ్రాక తుమారా ఆశ్రమై ఇస్సి సుఖాతే ఇస్సు సుఖ్యలాతే చిరంజీవాః హోతే సానంద్యై రహ్న. జావె.

గౌతమ అచ్చ. మహాత్మా ! అబ్బంఽనుష్ఠలేఽంగె. పూరా అనుష్ఠురాప్కాహమారే పఱుఖ్న.

(పీఠ సమస్కరించి యీశ్వరికి రాగానె లెగ మూయవలె. సరస్వతియు బ్రహ్మయు సంతర్హితులుకాగా, నూత్నదంపతులు లెరతుండు నడచుచు)

గౌతమ. వ్యరీ ! ఎహిఅన్న ఆశ్రమాగ్రహ. ఉస్థాన్సు పౌంచ్చై అబెహ్మఘ మానవ్రత దివసాఃహోనేసె వహాభిసహ్మ సాంతత్క కాల్పబ్ఖాలీసేహి గుజరాక బాద్ మైనే తేరీయిచ్చాను కూలవర్తిహోక చలుంగ. ఒత్నాత్కతూనె మేరాసే వాహికరై రహ్న. (అనుచు నడచిపోవలెను)

నూత్ర): (10) సభామైబైత్తై దేవేందర్కా - సందర్శన్తోనేకా
శుభవతియాఃహో, సురగణికోంకా - ప్రభానటన్కె,
ఫసంద్ దిన్నేకా

(ఇంద్రుండును వాయు మేఘ వరుణ బృహస్పతులు సందశలెను
రంభాశృత్యమండపలెను)

ఇంద్ర). భోవరుణదేవా !

వరుణ. జీసంక్రందనమహారాజా !

ఇంద్ర). ప్రపంచైరహై నదీనదాఃప్రవాహాః సరోవరాఃతలా కాఃపుష్కరణియాఃకూ పాఃవగైరె జలాకరాఃసన్నిభైర్మార్గైహైనా?

వరుణ. అఖలామర్త్యాధినాథా ! ముఖ్యజీవనదియాఃబాకేక నదీనదాః బహుప్రదేశౌంమే బహుపయక్తాఃసహో సాధారణ ప్రవాహాభి వివిధ సరోవరాది సర్వజీవనాకరాభి కాలానుకూల విధాన్సై సమయోచిత జలాన్వితాహోతే ప్రస్తావవశ్యై సర్వభూత

క్షేమం కరామలాంబు పూర్ణాహోక జలసమ్మద్ధినేహిహై. అఖ
లోద్భిజ్ఞ బౌర్నిఖలజంతువాః పానీయానుకూల్యేన కోమలాః
హోకృహై.

ఇంద్ర). హే వాయుదేవా!

వాయు. జీ పురందరమహారాజా!

ఇంద్ర). సమస్త ప్రాణియాః అన్నమయాః హైక హైక హై హై
మగర్ అగే కిత్న హై సోబాద్ అన్నహోనా? అన్నసే పానీ
యాబశ్యక్తే. అన్న నహితోచంద్ దినాః జనే ప్రాణియాః జల్న
హితో వక్తీన్తోభి నహిబచింగే. ఐనీ ఉదక్సేభి బహ్వనుకూల్యై
రహ్నోకా ముఖ్యపదార్థ వాయుహై. వాయుప్రసారహితో
ఏకస్పృణితోభి ఏక్విమిష ప్రమాణకాల్తోభి నబచ్ఛేకా. ఇస్మియే
వాయుహి సర్వోత్కృష్టహై. జహ్జోరకంహోనా వహఃప్రై
హివాతూ ల్పలాతాహైనా?

వాయుప్ర. సర్వగీర్వాణ చక్రవర్తీ! జగత్సృష్టిమే
యత్కించిత్రమయ్యైతోభి బిల్కుల్విశ్రాంతి నరహ్నో హారామై
అకేలాహిహుం క హ్నో బచన్తో కవిదిత్తే. వై సాహోతోభి ఈష
క్మాత్తర్భి ఆయాన్న కష్టేతే బహుత్వాగరూకతాసే కార్యనిర్వా
హ్యోతే తీవ్రవాతూల్ సామాన్యపవమాన్ మందమారుత్కహ్నో
రహ్నోసే జిస్కాల్కుజో అవసర్హో ఉస్కాల్కు వైష్ణవై జిష్ట
య్యర్హో అనుకూల్హో ఉస్టాయ్యర్హోజ్జవై సమస్త జంతు సముదాయ్భి
సుఖ్యతాతే భూరుహప్రతతికు వర్ధమాన సామర్థ్యదేతే అచ్ఛే తర
హ్నోసేహి కామాః చలాతాహుం.

ఇంద్ర). అహోమేఘదేవా!

మేఘ. జీ, నాకాధినాథమహారాజ్!

ఇంద్ర). వరుణదేవుఁ సహాయోతే సర్వసస్యాభివృద్ధి సాధ
న్తో వై సాభి సమస్త జంతు సంతానసంతాప నివారణానుకూల్హో
వై సాభి అచ్ఛే తరహ్నోసే నియతదేశం మెబరహ్నోహైనా?

మేను. ప్రతిపక్షరక్షో వీరాఖర్వ గర్వతిమిర భాస్కరా !
అన్న మరుద్దేవనహాయ్ బ్రహ్మే భవదాజ్ఞా శిరోభూషణైర్మ
భవిష్యత్కాల్కు అంబుదాఁ జీవనోపేతాఁహోనే బిశేషభాగ్
మహార్గవర్చి అఖిల నదీనదాఁ ప్రవాహ పూరితాఁహోనే కేలియె
తదుపయుక్త భాగ్దాత్రీ ధరాంపర్చి సన్యాఁ ఫలప్రదాఁహోనేకు
ఔర్సంతాప నిబారణ్కుభిదేశకాలానుగుణ విచారణ్కుర్క బాకీకా
భాగ్సచ్చి వసుంధరాస్థలర్చిబరహ్మహుం.

ఇంద్ర. జీ, బ్రహ్మణ్య! గురువ ర్హేణ్య!

బృహస్పతి. అఖిలలోకమాన్య! అమర వరాగ్రగణ్య!

ఇంద్ర ఇనాయతాప్కా మేరే పర్మాబ్రహ్మే వైసా
సంఘటన్కుర్క సత్త్యలోక్త అన్న అంభోరుహసస్త్రికా మానస
కుమారీహో అహల్యా కన్యకా అబ్జేనాహైకి క్యాకరీహైకి
వైష్విధాతృజీకా ఉద్దేశ్యే తత్కన్యారత్నస్కు కిన్కుదేనాకమ్కా
హైకి ఆప్సే స్వీయదివ్యదృష్టే సహాయా అప్కా జ్యోతిశ్శాస్త్ర
ప్రభావిశేషేహో పరిశీలన్సే దేఖ్క మనోగోచర్హోనే వర్తమాన్సో
లీయె.

బృహస్పతి. కెంమహేంద్రా, ముర్రె ఐసా పూచ్చాహె?
మైదివ్యదృష్టే స హృద్గోచర్కురే నాకెం? జ్యోతిశ్శాస్త్ర బిధాన్సే
గణన్కుర్క ఫలవిచారణ్కుర్కాకెం? మైనమేరా శ్రోత్రొంసె ఆకర్ణ
నిగ్మయసా బృతాంతి సువ్యక్త కరుంగా. సుక.

ఇంద్ర. క్యాక్యాక్యా నూత్న వృత్త సంభవహువాజీ!

బృహస్పతి. అబ్దు ముర్రె పూఛేసో ప్రశ్నమే జోనాష్టా
రీహైవైహో అహల్యాకాంతా గౌతమాశ్రమై ఆరోగ్యవతిహోకే
ఫరాఖిత్సేహై.

ఇంద్ర. వహఁ కెంహైజీ? ఆప్వాజ్ఞీహి సునేనా?

బృహస్పతి. వహఁ కెంహై కహ్మహై! వైహ్యైరాశ్రవణ్ణి
లగ్నలగ్నియా. ఉస్లియేహి ఇత్తా మహాశ్చర్యెస్సునే, ముఖ్యో
బికారాఃకృతిభిలాలేతాహై!

ఇంద్ర. మహాత్మా! మైయత్కించిత్తి వసునా. ఆపునేసా మురై విశ్వసనీయహి. భవద్విశ్వాస్మై నజాన్నేకా. అహల్యా గౌతమాశ్రమైకంహై ?

బృహస్పతి. విశ్వసనీయహోనే వినూత్న వృత్తాంతాన్య ఆయ? గౌతమర్షీందరై తపస్సంపూర్తి కర్కె పరమేష్ఠిజకు వర్క మ్మరై గయాథ. ధాతాన తత్ప్రభావ పరిశీలనకర్కె తద్భ్రహ్మ తేజస్సంపత్తి ముఖ్యాంకు శాశ్వతప్రతిభావాప్తి ప్రిముఖాంకు అపానన ద్వికోరనుకూలపతి గృహీతహై కహెక్కు ఖుబ్జాన్కె తదహల్యా కన్యాగౌతమమునీందరై వత్తిహోనే నియమ్మరైహి కన్యాప్రదానకర్కె బిధిజీనవహాంకు భేజియూహై.

ఇంద్ర. ఎహ్సబ్ నచ్చైగురుజీ! అరేభగవాన్! క్యాహై రేతేరాబిలాన్!

బృహస్పతి తుమారా ఇచ్చానుసారిహోక మైవివ్యదృష్టి నేభి అబ్ దేఖావళుం. గౌతమర్షీందరైధ్రాంగిహోక తదాశ్రమైహి కాలక్షేపగర్హిహై.

ఇంద్ర. అన్న చతుర్ముఖజీ క్యా అతొక్న్యహైజీ! వహ్వ వహ్వ అహల్యా కహెతో కిత్తి సౌందర్యరాశీ, కైసీలావణ్యఖనీ, క్యా మనోహారాంగీ, కహాణీ కోమలీ, హైజీ! వైసీకళావతీకు, మహారణ్యోరంమెఫిరే, కండమూలాయావతశలా, ఘండ్జకరాతే, పేన్నేకు దుకూలాంబరాతోభినహి రహై జహ్నో ఏకటికు దేదియూహైనా? వైహుక్కుమూరీ క్యా సాభ్యపాతీహైజీ? అరే భగవాన్! వయో వార్ధక్యన్ని బుద్ధిమాంద్య సంపాప్తై హువ్వా పాద్రీ! అహో కమలభవా! కిత్నా దివానా హోగయాజీ! ఖనె అప్పు ఎఃహోదారహైసె జగత్సబ్బి ఉలత్పలత్క రేగాపాద్! అబ్ క్యాగతిహోనేకా (కొంచెమూరకుండి) అచ్చ, కాలగతీ! అబ్బూ నభామామాభ కతింగ (లేవవలెను) అగే రంభా! జేరి నభోదాకామ్ కరాజేకాహై. తుః నెరవ్జ. బుద్ క్కాంబోలుంగ

(తెరమాసి లోని సీత తి నేయఁగును. ఒక కుంచీ మాత్రమండవలె.
తెరమందునకు వచ్చి)

ఇంద్ర). రంభా ! ఆయిధర్. తుః యహఃసెహి అబీచ్చాక
విశ్వకర్మకాబేటీహైసో మనోరంజనీసె ఘిల్కె అచ్చా దేవేందర్మ
హారాజ్జీతేరీసే జరూ రామ్రహ్మోతు ర్ఘుబులానే భేజ్ హైకిత్తా
కామ్మయితోభి జల్లి ఆకహ్మో హుకుం ఫర్మాయేతేరీవాసై అకే
లాహిచ బూతర్పర్ బైర్మరేరీ రహదేవే రహ్మహై కహ్మోనత్వర్సె
నికల్కరానె బాతాచంద్ బోల్కర్కెసాతోభిహో ఘర్సే
నికలాకెయహఃకుహిజల్లిఆనే వై సాకర్కె తబ్బు చల్లా. మాలుం
హువాహైనా ? క్యాబోల్లిహైకి.

రంభ. దేవేంద్రముహారాజ్జీ ! అబాహ్మోదిల్కై సాసారవశ్య
సోకెహైకి, ఆప్ జత్తాచాక చక్యసె కార్యనిర్వహణాపేక్షమైహైకి
అబాప్పు అనుకూలవతిహో దూతికిత్త అబనర్కెక్కిమైభిథోడాజాన్తి
హుంనా ? ఇస్లియెజైసె బాతాబోలేతో వైహ్మనోరంజనీభి
కామ్మచాన్మోహి తదనుకూలయత్త న్నె ఘర్మికల్కె ఆనె చప్తీకి
వైసే బాతాబోల్కె వైహ్మిశ్వకర్మనందనీకు సోల్లాసినీహోకేహి
నికల్కె తయ్యార్కర్కె వ్లక్ష్మీ భర్మె యహఃకు ఆకె ఖుదావందు
నజరానె వై సాకరుంగి. తాత్కాలికశాంతితోభిహోగ్.

ఇంద్ర). తేరీవరేంగితజ్జతా శ్లాఘ్యహైగె బిలాసినీ !

రంభ. అచాప్పుహైసోముఖవైలక్షణ్య నిజేంగిత్తు
ప్రచుర్కర్తాహై. మైతో ఆప్ పురుషవరేణ్యోంకు త్రతాపి ప్రభు
వశ్యోంకు రహ్మో నూతన ప్రియతాఘాబ్ జాన్మేహారీహుం
అయిసేమైసే ఆహ్మ మనోగత్ పఛాన్నాక్యా ముమ్మిల్ ? పావో
బిచార్ ఆప్పు దేవోతీ, మైఅబ్ జల్లిజావుంగి.

మూత్ర). (11) మనోరంజనీ ఆనెగీ! శునాసీర్కా— అనుజ్ఞసున్న!!
ర్మనోరంజనీ.

(కిరీటము భుజిరీతులను లేపండ, ఆయింటి మరిచిపైని గూర్చుండియుండి)

ఇంద్ర). రహదేవై బైతాహుం. ఆయీహై మనోరంజనీ !
మనోరంజని. ఆయా హుంబిలాసినీ మనోరంజక మహారాజ్ !
ఇంద్ర. తేరేనే మురై వక్ జరూర్కామ్ రహ్మో తుర్ము-
మైనె యహఃతు బులానే భజాహుం.

మనో- మహేంద్రమహారాజ్ ! మైకిన్నిహుం, మేరీ
అహ్వల్కిత్తాహై ! మేరీసరీ కబలాసె త్రయస్త్రింశతోటి త్రిద
శాధినాథోకర్జబ్ జై సాచాహేతో తద్వేసా సంప్రాప్త కర్లేనేతాకన్చి
జబ్బోహోనాకహేతో తబాహ్మయ్యార్కర్లేనే అక్కత్తి రహ్మో
ఆపురహే కాకామ్ క్యారహేహై ? సున్నేసేహి అజబ్ దిన్నేకా.

ఇంద్ర). తుః అబలాహిహై మైనె సబలాగ్నిభిహుం.
హోతోక్యా ? తేరీసేహి మురై హి జరూర్కామ్మిఆయా. కిత్తా
బలవాన్సు యేతోభికాలాయతో సామాన్యకా ఉపకార్సేహి బచేగ.
ఇన్సు దృష్టాంతేష్ట. ఏకపా ఏకప్రగేందరే నీయప్రభధర్మాతి
శయ్య హల్లాచల్త్ర ఏకాంతార్క ఆనేతబ్ ఉస్కా నిగహమె
బహ్వల్పజంతుహో ఏక్మావక్సే అహ్న స్వాభావికత్వరిత్యై భాగ్త
చల్త్ర అకరోహ్మార్యత్కా సామ్మె ఆపంచాధ మత్తద్విరదప్రాణా
పహరణ సామర్థ్య బిరాజమాన్తో ప్రెహ్మగాధిరాజ్నే వాయస
మార్జాలాది సాధారణ జంతుభక్త్యనుకూల తుద్రప్రాణిసహో
మూషకాధమ్ము తబ్బహుత్తస్సేసే దేఖ్ కంరే సీచాతినీచా !
తుఃకిత్తాతేరా తాక త్కిత్తారే కహ్తా పంజా ఉత్తాకె మార్జాలే
జత్తన్కియాధ. బాదోహ్ అబలప్రాణినిజజీవిత కాలప్రాణ్యసె
అహ్న మహారాజ్ బహుత్వి నుతికర్తే సాతోభిహో బడాహి
కత్తే అహ్నతక్సే ర్క్షమావగ్గరాలేక హల్లాచల్త్రయాధ.
స్వేచ్ఛావిహర్కరే పంచానన్న పంచానన సద్భక్ష్యర ప్రతిభా
భాసమాన్తోతే మహాటవీ గతాఖల జంతుపరిపాలనాస్తీ కర్తే ఒత్తా
ప్రాభవై ఫరాఖత్యే జితేరహాధ. ప్రెహ్మవక్సే యుక్తాయక

వివేచనానై శాంతస్వాంతే హల్లూ కాలక్షేపణై శాంతస్వాంతే
 ఫిరైహి రహాథ. చంద్ దినాగుజరేసో బాదేక్కి కై పైవై ముత్త
 రాజ్నై యేక్కిరాత్కాజాల్కై పడ్డై యమనగర్కా రహా వకడ్డై
 తజ్జీజ్జే రహ్మో కర్నేకా ముజానై ప్రిణిస్వ భావసిద్ధాభ్యాన
 వశ్చేహిజోరై పుకారాథ. తబాహ్మజ్జీక్కి ఫిరై ఆహా ర్కమాలేతే
 రహాసో ఎహిమూషక్ అప్పారక్షకా కంఠస్పర్ వఛాన్మర్
 వహాకు ఆకె ప్రైమ్మగకులపరిపాలక కంఠీరబ్బు ఆయెసా అవస్థా
 దేఖ్నై తజ్జాల్కై రస్సియా నిజసునిశితదంతోసె కాల్కై తుక్కే
 కర్దేకే అమ్మే వ్రభుజీహో సింహమ్మ బచాయాథ. తబ్బే తత్తేసరినే
 మూషిక్కు కృతజ్జీహోకె రహ్మోహరేక్సేభి ఉవకృతిరహెగకహె
 న్నాయ్కై అనంతరకాల్కై సాదర్పి గర్వరహిత్వి సాధువర్న్వి
 హోకె బహుత్కాల్లియ. కిత్తా తాకల్ దాదుతోభి కాలాయెతో
 సాధారణైభికామ్రహ్మిరివాజీవహై.

మనో. మందస్మిత వదనావవింద పురందర మహారాజ్జీ!
 మేరీసె ఆప్పు కామ్రహ్మేకా కాలాయాహైవాద్. శాశ్వత
 భోగభాగ్య సంపన్నభి అనూ నాప్రతిమాన పరాక్రమ విరాజ
 మాన్విహో ఆప్కా కాలగతి అచిచారణీయై లైకిక అబలాకించిజ్జా
 భయభ్రాంతచిత్తా ఔర్నంతతాన్యాదరణ నిరతాభిహోమై
 హుంనా? మేరీ అదృష్టకాల్కు ఛాయూహోగీ. ఉస్సెహి ఆప్పు
 మేరీసె కామాయా. హుకుం ఫర్మాయియ్యై భవదాజ్జా శిరో
 భూషణ్లరేకె మేరీ తాకల్న బ్బరచ్చురై జతన్మూబ్బుర్కర్దే
 ఖుంగి. బిల్కులం దేహానకరుంగి.

ఇంద్ర. ఉస్కా సమాచార్యహుత్తై సవిన్హోనే బోలుంగ.
 తుసావధానాహోకె ఆకర్ణన్కర్నా భలామనోరంజనీ!

ఆగే కాంక్వాహోనా! కుచ్ఛవక్సహి కుతూహలయుతాహోక
సున్నేఖ్యాహిమ్ రక్షిహుం. బోలీయె సంక్రందనమహారాజ్!

ఇంద్ర. పూర్వకాలై శ్రీమన్నారాయణేన ధరేహ
మోహినీరూప్ దేఖురప్పే ఆదితేయాః పరమేష్ఠికా సృష్టికు
విందాకర్తే ఏబ్రహ్మవైసీ శ్రీ రత్నమ్మ వైదాకర్తేకుహి నక్షాస
కేగకమ్మ బోల్లియేథ చంద్కలుప్రై బచన్తేనాతోభిహో
కమలాసమ్మ కర్ణగోచర్హోనేన ఉమ్మ ఆగ్రహుత్పన్నహోక
స్వమేధాశక్తి సభరచ్చుక్కే ఏక్బహుత్ ఖాబూరత్ శ్రీకు
అహల్యాకహ్నా నామ్మావలీకు అప్పామన్సె సృష్టికర్దియాథ. ప్రై
బ్రహ్మనామ్మాత్సంభవ కుమారీహై స్పర్ధాపే కేయహ వైదా
యిషీ హోనేనే బహుత్ బహుత్ కళావతీహువ్వ.

మనో. ఒత్తూరూపవతీహై మహారాజ్! అమ్మ ప్యారీ
హోశచీ ప్రభీమణిసె బొట్టంభా మేనకా ఊర్వసీ తిలొత్తమా శశి
రేఖా ప్రముఖానేక దేవగణికా రత్ననాంసేభి జయాధా హృద్యా
హోకరావు ఒత్తి మనోహరిణీహుయూ పభుజే?

ఇంద్ర. మనోరంజనీ! మై క్యాబోలుం? ఉస్కీ దీధితీకు
తార్కాన్తో పదార్థ ప్రకృతి మెహినహి. అప్పా రంభానే
ఉస్కీ ఊరువొంకు, అప్పా ఊర్వసీనె ఉస్కీ వేణీకు అప్పా తిలొ
త్తమానె ఉస్కీనామ్మ అప్పా శశిరేఖానె ఉస్కీ ఫాలభాగ్మూ
తోభి సమానాః సహాంగ. బాకీకే చిహ్నాంమె నజరీచ్చ ఆస
కింగ. అప్పా శచీరాణీ ఉస్కీ చరణ సన్నిధిమె బైత్తెకుభి నాలా
యిక్. మైహిమేరా అంభోంసేదేఖాహుం.

మనో. ఆప్ బహు విలాసినియాంకు దేఖో రస్మక్తై.
అప్పహిజాన్సె సతీభి, ఆప్పు సహిజాన్సె యతిభి దున్యామె
సహిరహింగె.

ఇంద్ర. హానా? ఒత్తి శృంగారవతీకు మైసీ లావణ్య
సీమాకు ఉస్తరహ జగజ్జగీయమానశోభాభిరాజమానకు మైనక

హా! న దేఖావలం. మాజాగోంబూతోంసె క్యాహోనెకావై;
మోహినీ యాపల్లెతో ఇస్కుదానీహోనే లాయక్ హోతిథి.

మనో. అచ్చ. అల్లెట్ర ఖూబ్బాటూంకర్లియింపలు. బాద్
క్యాహువాకి, హుయిసా బృత్తాంత్ బోలీయె మహారాజ్ !

ఇంద్ర) కర్ణాకనిగోనెతజ్జన్మ వృత్తాంత్ వధాన్కరైన్
యేక్షఫా సత్యలోక్కుజాకె చతురానన సందర్శన్మియేహతబ్
అబహు కథానాయికాహో అహల్య కన్యకామణి నిజ జనక
దక్షిణ ప్రదేశ్మ బాబ్బల్లమానాహోతె రన్నెమైవై; సుందరీకు
సందర్శన్మియింపలు ఉనీక్షణ్మ మేరా మానన్ పరమేశ్వరగయా
వై నీ సందర్శరత్నాకరకు వై దాకియేసా పరమేశ్వీకు చంద్ జేర్
వంది మాగధోకె సరీక్ సుస్తోత్రియాథ వై; కన్యకాకు
మురై దేయియై కహ్మ మైమంగళావై సామంగ్మ మే కీత్తా
జత్తక్ కియెతోభి క్యాక్యా రహాంసె ప్రార్థన్మియెతోభి వై;
సప్తానే తదహల్యాకు మురై నదియాథబాద్ మైచలె ఆక ధ్యా
స్సబునీ పట్టణ్కె కర్నే కామ్మినహిజాన్తె అయిసాహి రహాపలు.

మనో. మహారాజ్ ! ఆబా హహల్య సత్యలోక్మహిహై?
యాకహాకుతోభి భేజగయిహై?

ఇంద్ర) బోల్తావలంనాసుక్. బాద్చంద్ కాలూ
గౌతమ్మహై యేక్షటాధారి జగతాంమె ఫిరై వతేఖాలె పానీ
పీతే మారీహోతే మానవ్యోతేతే ఆశారహిన్మోతే ఆఖమ్మ
రోతే రన్నెహరా ఏక్షఫా సత్యలోక్కు ఆయాకహై; ఆయెతో
వై; బ్రహ్మన్నె అన్నా బ్రాహ్మణజాతి పట్టహై అభిమాన్సె వై;
జమ్మదేకె బిబాహ్మి కర్మ వైహుందరీకు జంతుంకుభే జాహై
కహ్మ సునావలం. సున్నెతబ్బె మురై నదియెతోమైహతే
రన్నె బిరహవేదన్నెభి పావ్ బిచారివై; లావణ్యఖనీకు వై నీ కచ్చ
దశోమిలా కహ్మ వార్తా అతీత దుఃఖ కారణీవలయి. ఆత్మ పదా
ర్థకు హానీ పొంచేగాతోవై; అధిహామ్మ సరస్వతి హోకె హ్యధిసేభి

జియూదా బాధాకర్తరహస్య ప్రావంచక లక్షణైః. ప్రైః ముర్ఖుః
నదియాతోభి అనుకూలసంబంధ్ కియాతో మేరామానస్కు ఇత్తా
బాధకహోనేకా. అన్న బ్రహ్మనేకీత్తా అలౌక్యహైదేఖి ?
వైహ్మర్నే కామానబ్ అయిన హిరహైహై.

మనో. హుయేతో, అబహల్యకాంతా గౌతమర్షింద్రా
ధాంగీహోకే తదాశ్రమై నివాసగర్హై మహారాజ్ ?

ఇంద్ర. హాహా వహహిహై తూక్త సాతోభివహకుజాక
ఉన్న దోస్తీ మిలాలేకే తేరీ కుశాగ్రబుద్ధికా చతురిమాసే వహో
రచనా నైపుణ్యసై కై సాతోభి హో ప్రై శ్రీమణి మేరేపరి
నాయత్రఖ్నై వై సాకర్నేచహహుం ఎహిహిమై మంగ్నేకా
ఉపకార్, తునె ఎ. హువకార్మయై కియెతో మైతుయైక్యా పారి
లోషిక్. దేనేకాహై కిహిహి జాన్తైహై. జోచాహై వ్రాదే
డాల్తాహుం. ఔరేహోర్నేకాహై. అహల్య సున్నేకలియై
హిమైసై. చిధిసై నిజదశాభివర్ణనహుత్కియాథ. వైహుబ్బర్ణ
గోచర్హోకే రహైసై. వైభామారతన్ము మేరే పరిష్కైహై సరీక్
భూలూంహోనే వక్తరహై. కై సాతోభిహోజల్దీజాకే మేరా
మనోరథ్మ సాఫల్యకర్మముయై సంతుష్టంతరంగ్ హోసై వై సా
కర్నా. జరూజానా. జల్దీసనా.

మనో. మహావ్రాద్ మహారాజ్, ఆగైమై అరజ్మయెసా
వై సా మరీ తాకత్సై జిత్తాహోవక్తైకి బత్తా జత్తస్థికర్మదేఖి
హుం. కై సారహైహైకై.

ఇంద్ర. తేరీ తాకత్సై నహోనేకామ్ దున్యామై కిన్నేభి
నహిహోనేకా. ఐనీ సంధివకరణ్మై తేరీ సరీక్కైమతి చతుర్దశ
భువనాంమేభినహి.

మనో. అచ్చ, మహారాజ్ ! ఆహ్లా మనోనిశ్చయ్కా
ప్రాబల్దీభి ముయై ఆధార్మై సిద్ధపూనుహంకా మనోరూఢి వృథా
శంహోతాహై ? మై అభాజ్జతేప్రంగి.

ఇంద్ర). జాప్యకర్తకి, క్యాపైకి! మనోరంజనీ! అబ్బీ
జానాభలా.

మనో. మైనె యహానె వహాతు హిజాతీహుం. ఘర్కు-
తోభి నజాతీహుం (అని వెళ్లవలెను)

సూత్ర) (12) దేఖీ అహల్యకు, దేవేశదూతీ॥ అఘోంకు నష్టానె-
అబ్బాలోడ్డే॥

(కనమండు బూపులు గోముచుండఁగాఁ గలిపికొని)

మనో. అహోకామినీతిలకా! తుహిహైనా అహల్యా?

అహల్య. హామేరీ నామ్మి అహల్యా కహాజానేకా.
వరంతు తుముయ్యె కై సా జానీ హె? అబ్బ కుర్కురు తునె కబ్బి
దేఖీసా వై సాభి నదిస్తీహె.

మనో. కెంతాంతా శిరోమణీ, వై సాకష్టీహె? తుమారీ
ఆకారసావబ్బి తుమారా నామ్మ- ప్రకటన్మరీహెవైసీ బయా
న్మెకాన్మెనహి నక్షేకా?

అహల్య. మేరీయాప్ కిత్తాహె? మైకిత్తిహుం? సంయ
మిందరాంకే సహధర్మచారిణి యాంకు జియాదా సాందర్భ్యకై సా
రహేకా? మైనె సుయావసంపత్తి సె ఒత్తా ప్రశస్తి సానేకు అబ్బ
కాశ్చోభిసహిహె. ముయ్యె కెంవైసాకష్టీహె సఖీ!

మనో. తేరీ అంతరంగ్యే వై సాకష్టీతీహెహె! తేరీ
వ్రభావిశేష్ తుయ్యెకై సామాటాంహోతాహె? సామ్మె రహె-
దేఖీ హమారే సరీక్ లోగోంకు మాటాంహోనాలెకి తుయ్యు
మాటాం సహిహోనేకా హి తీక్. త్రయస్త్రిం శతకోటి దేవాధి
సాభి స్వర్గముఖ్యాఖల లోకపరిపాలక్కి హరిహర బ్రహ్మాండ్ర
కహె సాధారణ గణన్మ దేఖీతోభి చతుర్థదేవస్వామిభి రంభో
ర్వతీ మేనకాద్యప్సరః కాంతామనోహరిణియా అనేకా హర్షభ
రహేక్ష పరమసాఖ్యకు నజరానాకర్మ ప్రఖ్యాతభోగ

వాన్మహా విశ్రుతిపానే సంక్రందన మహారాజ్ఞ బహుత కీ
 ఘోషాతే కర్మే కామాభినహిజాస్తై సర్వదా మన్మథే బాణాం
 కే గిరప్తరీమే పడక నిశ్చేష్టిత్విహోతే హర్వభృత్ ధ్యానపాతేరే
 పర్వరభృతే ఉన్మత్తకే మువాభిక్ అష్టేమే ఆప్తే కుఠ్తకహేతేహై.
 తుఃఘపాయేతొ ప్రేః ఘపాహైభై ? అబ్దుకిత్తి కళానతికేసీ
 సౌందర్యరాశిసైకి ప్రచుర్వోనేషక్కారహేకా ? కంభై ?

అహల్య. క్యా, క్యా, క్యాహై ! బహుచ్చిత్తరాః విచిత్త
 రాఃహో బాతానిక్కి యహఃకు ఆయీహో వైసాదిస్తేహై ! నామ్మ
 మారాక్యాహై ? యహఃకు కెం ఆయీహై ? మేరీ సరీక్ సాధ్వి
 యాంకే సామ్మె అయిసేబాతాకెంబోస్తేహై ?

మనో. హై, హై ! సాగ్రహకెంహోస్తేహై ? క్యాబి
 చిత్రబచనాః ఆయేహై ? తుః సాధ్వి నహికహ్మో కౌన్మహీహై ?
 దేఖి“శస్తకన్యాంపతేన్నిత్యం మహాపాతక నాశనం” కహ్మో
 ప్రశస్తకన్యోంమె యేహై తుమారా నామ్మ స్రురణ్కియేతోహి
 హజారోం జన్మాంమె కియెసా పాపాః సబ్బినాశన్తో జావె. ఎహ్చిన
 హోకే తుఃనె పితామహస్వామిజకామానస కుమారీహై ఔర్భి
 గౌతమమహర్షీందర్జికా ధర్మవత్తీహై. అయిసీ తుర్ముకు పతి
 వ్రతానహికహ్మో కౌన్తోబి బుద్ధిమాంద్స్సెకహేగాతో రారవాది
 సరకాంకు పాత్తర్హో జావెగ. హుయేతోమైభితేరీ సరీక్ ఔరత్
 హుంతుఃనె చతుర్ముఖబ్రహ్మకా బేటీహోతోమైనె విశ్వబ్రహ్మకా
 బేటీహుంమేరీనామ్ మనోరంజనీ కహ్మోహై అవన్తోనోంభిఔరతాః
 హిహోకర్దూసాక్రపురుష మాత్తర్హో యాదూసీసాధారణకులీన
 నారీతోభిహో యహఃనర హేసె. అయిసె బాతాతుర్ముమై
 బోలేస్తే సకీహుం. వైసాబోలేస్తేకు అబకాజ్తోతుహి దియ్యి.
 కెరికహ్మో. భవదమలాప్రతిమానాకృతి నిరూపణ్ము మైజాస్తేసా
 వృత్తాంతుకు చైహి ప్రబల నిదర్శనహై బోల్పావడా. గుస్సా
 కంభై ?

అహల్య. మనోరంజనీ! అపనారతాః ప్రియై తోభి అపన్నై
గృహిణీయాః సుకులీనాః సదాచారవర్తినియాః సత్త్వనిరతాః సై
పరంతు సామన్యాః సహిష్ణౌ గణికాంకే సామ్న ఖడ్గై
నిర్భయై బోల్మైవై సా మేరకలియే దేవేందర్నై మన్మథబాణాంక
గిరస్తూరీమై హైకమ్నై కప్టీహైకం? మైకొస్తుం? దేవేందర్కా
న్యై? అయినీ అసంగత వ్యసక్తి అబానాకంఢై?

మనో. భక్త వైసామత్కహ్. దేవేంద్రుని హర్షభావి
అపన్నబుద్ధి రాజాహై. తుఃముగ్ధాహోక అయినాకష్టహైహా
ప్రాధాంగనాకభూభి అయినా కష్టహైభా? తేరీ ఉద్వాహ
నహుయెసా ఆగె ఎఁ గౌతమురీందర్కొన్నై? తబ్బు; క్కాన్నై? అబ్బుం
దోనోంక్యాహుయెహై? నబ్బి అయినాహిరహ్మహై. దేవేంద్ర
మహారాజుని తుమారెవాస్తై వస్తై దర్భాష్టదారొహై. ఒత్తూ
తక్ తుఃభిజాన్నైకాహైహై. భూహిష్టహైసా వదార్థ్తనై నమి
లాతోజి కర్కరేనా ప్రపంచాగ్రివాజ్జిహై. వైసాహి ఉన్మా
బాధాజోహై వైహు న్నాతాహై. వైహి సజాహైక్యా? వైహిభ.
మహారాజుమన్య ప్రదేశ్కై బిరాజమాన్తోక రహ్మ
చంద్రికాకు తార్కాన్తోనై వైసా అయినీజటి నిలయ్కై ఇత్తి
లావణ్యరాశిహో తుః రహ్మనోనైసై ప్రయోజకాన్తోహైరే
భగవాన్మ హ్మై అబ్బుష్టాతీహుం ఇస్మైభి నజానహి. కంక
ఎఁనబ్బి మానవధర్మై, న్యాయ్కై బిరుద్ధ్ దినాతా వైహ్మష్టానా
స్వభావసిద్ధ్హై.

అహల్య. చెహనబ్బి సప్తమీకర్త కా ఇచ్చుచున్నా. అపన్న
తదధీనాహోనా, విధాయక లక్షణాహిహిహేనా

మనో సృష్టికర్త కావచ్చును? అన్యాయమో చాలాగా అని
 సృష్టియేమోకదా? అయ్యి పోల్చి సృష్టికర్త తో వితాడ
 పోయోనవో? - పాపబీచారా అన్న స్వరాధినాయకుని చీమరుదాన

తబ్ తుః కన్యకా పన్తి తేరీ పితాజీక వహరహేసో వఖత్పరాక
 తుర్పు దేఖ్క ఆషక్పడ్కె అమ్మెకు తుర్పుదేకహ్క బహుత్
 విధాంసేకత్నామంగేతోభి తేరీ పితృపాద్వో అన్న పరమేష్ఠిజీన
 ఉన్నా ఇచ్చా మంజూర్కర్నేమే మెహర్బానీ నరఖాహై
 కహ్తానా? ఎహ్సబ్ కర్ణాకరిక్తోనె మైసునేసో బాతాహై మగర్
 తుః తోవహ హిరహ్క గుజరేసో అహ్వల్సబ్బి ఆఖోంసే దేఖ్
 హిహై. ఐరావత వాహన్తో అఖలాదికే యాధినాఘ్కుభి దేఖ్గినా?
 కిత్నా సాందర్యవాన్తే! క్యాభోగవాన్తే! వహ్వ! తుందోనోంహి
 సతీవతియా. హుయెతో ఆలోకన్కర్నే హమార సరీక్ లోగోంకా
 నంతోఘ్కమైక్యాబోలుంభై! వహ్వరే వహ్! బహుత్పైహ్క
 హసె రహ్తీధి. ఎహ్సబ్బీ తేరీ పితాజీ హి కియేహైరే! తుఃముర్పు
 అబ్తక్ సహిజాన్నేక సబబ్బెభి మేరీసె దోస్తీ కర్నేకా ఎహిహి
 నయావత్తహోనేసేభి తేరీ అంతర్యబ్దుర్పు సహిబతాతీహై మగర్
 సంగ్రందన జీకానూరత్ దేఖ్ తబ్బెభి తేరీ ఆషక్కె ఉన్న
 ఉప్పర్కైకహ్కహిమయి నమర్పుకు అందేమా క్యారహ్తీహై బై?

అహల్య. క్యాహువాహ్తో క్యాహై? సబ్బిగుజర్యాహై
 నా? అబ్కహ్నానాకెం?

మనో. క్యాగుజరాహై, క్యాహై? పైసబ్బి తేరీహత్మేహి
 రహ్తాహై.

అహల్య. దేఖ్, దేఖ్ తుర్పు. సంగ్రందనజీహి భజే
 సరీక్ మాలుంహోతాహై.

మనో. ఛహనాకెంభై? నచ్చైకహ్నై. ఉన్నాతక్లీఫా
 దేఖ్మైహి అనేదేయా పురందరమహారాజ్జీన భజ్నైదె. పైసహి
 హువాహై.

అహల్య. హుయెతో అబ్దు జాకె పైహ్మహారాజ్సె ఏ
 జిజ్ఞాసా ఛోడ్దయియ్యై కహ్కహిత్తబోధాకర్. మైఅబన్యాధీ

నాహోగయావలం వైసాహోనేనే గగన్వజ్జహే సుధాకర్కు-
చుంబేకు ఉన్నతోద్భిజ్జహే పల్కుఖానేకుభిసాధ్య నహోనే
వై సామేరిసే సుహృత్సంభావణ్నేకుతోభి తుమారా మహా
రాజ్కా అవకాశ్చినమిలేగకహో అరజ్కర్కె ఎహ్చింతాఛుడా.

మనో. “న్నేహే నవ్తవదే” కహో అబమ్మేకు మిలేసో
మైత్రికా స్వాతంత్ర్యసేమై అభిభోడా దూర్ ప్రసంగ్కర్కె చస్తా
వలం అమ్మే స్వర్గాధినాయకు నిస్సృహహోనే వైసాబోధా
కర్కెకెంబై ? ఉన్ను సంతుష్టహోనే సరీక్ కర్కెరహ అమ్మేకు
మాటాం నహువాతోనా ! తుఃక్యాకర్కె యాకహోకు ఆనేతుః
ఫర్మాయెతోభి త్వద్దాసానుదాస్తోకె ఆజ్ఞానుసారీహోనేకు తయ్యావై
ఎబహుత్ సులభసాధ్యబిషయహే విచార్కర్కెర్కెర్కె.

అహల్య. భలాఎః క్యాబాత్ హైరీ ? బహ్వానుచిత్తై. జార
హోర వర్తనా బహ్వాధర్మజేష్టాహై. ఉస్లియె వైసాకియెతో
వస్లే ఉన్నా అతిశయ్యి మహారీంద్రాయా ఉన్ను దేనేకా
గౌరవి దిగధీశ్వరాది గీర్వాణవరేణ్యదయా ఉన్నుకర్కెకా నమ
ర్చన్భి బ్రహ్మవిష్ణ్వశ్వరా ఉన్ను బతానేకా ప్రేమా ప్రకరణ్భి
ఇతః పరకాల్మై ఇత్త అనుకూల్సే నహిరహేగ. ముర్ఖుడోష్ఠ్మిల్నే
అవస్థారహేదె. అపఖ్యాతికాగిరస్థారీ భహుభయావహహై.

మనో. కెంకెం ? వైసాకెంబై ? ఇత్తాహి తుజాన్నేకా?
ఉన్నా కుచ్చి కష్టి నహిహోతీహై. ఉన్నాబిషయధట్టై.
తుమ్ము యత్కించిత్తోభి అపఖ్యాతి నహి ఆనేకహై. అపఖ్యాతీన
కెం ఆనాబై ? అవ్ దున్యామె వైదాహుయెసా బాద్కైసా
తోభిహో దిల్కు సంతుష్టి కర్కెతె కాల్లజరానా బెహర్ హై.
ఉన్నాసై అమ్మే మొహబ్బత్ జిన్నా ఉప్పట్టహేగాతో ఉన్ను
చైహ్సాధారణ పూరుష్ హుయ్యేతో సామాన్య బచనాంనేభిపై
హధిష్ఠ్యయెతో తదంఘ్రియాంపర్ గిర్కె నమస్కార్కర్కెతోభి
తబ్బినహిమిలేగాతో ఉన్నా నేవా కర్కెతోభికాన్సాహిక్మ త్వహో

అమ్మే వాంఛాఁ నఫలాఁహోనే వైసాకర్తేనా బెహ్లాకామ్మై శ్రీ
 పురుషాఁక ప్కౌ ప్రపంచై వైదాహోనా సౌఖ్య పానేకునైహై ?
 యామన్మథవేదస్య మర్చేకుహై ? అయిసె ధర్మసూక్ష్మానేఖాబ్వి
 చారణ్కర్క మాజారోం నిపుణాఁఅమ్మే యిష్టప్రకారై చత్క
 ఆనంద్ పాయెధై. “పంచ మే పతయన్సంతి, మహ్యంషష్ఠోపిరోచతే
 పురుషాణా మభావేన సర్వానార్యః పత్తివ్రతాః” కమ్కొ ఏకకల్మష
 మహాసాధ్వీనే ఏక్దశా అమ్మే నారీమణియోంకా మానసాంతర్గతర
 హస్యబహిరంగ్ కియాధి. ఇత్తాకెం? మహేశ్వరీహోమహాబిష్ణుజహో
 కిత్తేవర్యాయాఁ కిత్తేమానినియోంకె ప్రేమాపాత్రాఁచుయైహై?
 ఎహిందర్జి పావక్సీ వగైరేభి, ఇత్తాకెం? ఆఖర్కు బిజితేంద్రియాఁ
 కమ్కొ సుప్రసిద్ధాఁహోకె రమ్మె అమ్మే మహాసంయమీశ్వరాఁభి
 తదనుకూల నమయాకె యేక్కుందరీమణీ సందర్శకహోగాతో
 కొన్ని కబ్బి అభ్యంతర్నకియైహై. ఛుమ్కె బిఠా కర్ధర్మాఁబోలో
 కహేతో బడె ఫసంద్కె హికాయతాఁ బీచ్చె నిదర్శన్కుబోలే
 శోతోంకు సంతోషవారాశిమె డుబాతె మహాభాష్యంకె అంత
 రార్థ బాహ్యార్థాఁ కప్తైక్యాక్యాకి బోలింగె. ఖాబూరతౌరతాఁ
 జిస్త రఫ్ పైకి ధ్యానోర్ దృష్టి సబునీతరఫ్ రప్తేహి రహింగె
 శ్రీ పురుష పదార్థాంకు రమ్మె వరస్పరానుబంధ్ జగద్విద్వైతై.

ఎహ్నబ్జింగె. అమ్మే సరస్వతీమాయీ తేరీ పితాజకా పుత్రీ
 హినహిరేభై? సబ్బి అయిసె మహాత్మనాహిహై అబక్సీ
 తారాబాయీకు లేయింగె. సర్వగీర్వాణ వరగురుపరేశ్వోహో.
 బృహస్పతి మహానుభావ్కా ధర్మవత్సీనే ఉన్కీ ఆపక్ పుత్ర
 సమాన శిష్యోహో చందర్జికె ఉప్పజ్జుఖై ఏక్దశా అమ్మేపతి ఛుర్కె
 నహిసా వఖత్పర్ సఫలమనోరథాపయియాధి. ఒత్తే సేసహి
 ఛోడ్కెబాద్ ఛుర్మికల్కాకె చంద్కాల్పుందర్కెత్తైభి రహిధి. వైసా
 హైతో అమ్మే సంక్రందన్జీనే సమయోచితోపాయాంసేసుతరాకె
 అన్నా గురుజీకు ఫిర్లాదియైహై. ఎహ్నన్యాసబ్ జాన్నేకావృ
 త్తాంతహిహై. బడాదృష్టాంత్ హోకె బుధగ్రహజీనే తత్సత్తర్కి

వరమ పవిత్రహోళార్చనయై. అయినీ స్థితిమె. అన్నీతా రాకుక్యా అపఖ్యాతీ ఆయిరేభైః ఉన్నీ- నామన్మరణియైతోహి సకల పాపాభి బినాశక హోతేహై కస్మై బిశ్వాసప్రభౌక హజారోం విబుధవరేణ్యః హమేషా ఉనీకానాముచ్చారణైరైరహై. కేశజీవే జగన్మోహినీరూపే ధర్మదేఖై శంకర్జీవే ఖ్యాతీషుడై చురువహోకర్ సుందరీకు దేఖో రూపవాన్వి సురూపవంతు దేఖో సుందరీభి ఆషక్ దిలై వైదాహుయితో బస్ సంతుష్టి పాతేరహైహిహై. దేవసేనాధినాథో కుమారస్వామిజీకా జనన వృత్తాంతపరిశీలనై ఏక తమాషారహై. సురాభాండేశ్వరా దయాసునేతో ప్రేమకజబిన్నేకేహై. భైః తుఃఆకర్ణకార్షే సక్తితో అయినీ తార్కాణా లాభోం బోలీవయం.

అహల్య. అచ్చ. అబ్బహుదేర్లువ్వా. మేరీనాథు- ఆగ్రహం వెగ. మైనె పత్తీపుష్ప ఫలాది పూజాద్రవ్యాలేకె జల్దీఘర్కు పొంచా.

మనో. మైనె బహుదేర్నె బహువిషయాః శ్రుతిగోచరాః కియి హుంనా ? మై ఆయినోఖబర్పచాన్లియినా ? క్యాకహైహై ?

అహల్య. క్యాకహైకుతోభి సర్వవిధాంసే అగ్నిసమాన్తోకే దిన్నే మేరీ నాథజీకా ప్రభావసాధారణ్ణయి. జితా తుఃబోలీ తోభి ప్రేమామై బహుసాధ్యహి భయంకర్హిహై. మురై దేర్బహుత్తయి. మై అబ్బజ్జనా. (అని వెల్లిపోవలెను) సూత్ర (13) మనోరంజనీ ఆయిహై॥ ఘనప్రేమసే, కాంతాసె

మల్నే- తుఃకౌంకుగిన్నే, ఘనపాహు దేఖ్నే॥

(వెనుకటి కురీహిచనె యిందుగెడు కూర్చుండియుండగా సచటికి మఱివచ్చి)

మనోరంజనీ మహారాజాధిరాజా ! మందస్మితాస్య బినిర్జితోదురాజా ! నమస్కార్, నమస్కార్.

ఇంద్ర. కల్యాణ్, కల్యాణ్. కెం మనోరంజనీ, క్యా హుహైహై ? తుః నెగయైతోకబ్బి ఖాళీనహి ఆత్మహైకహై

అఖిల భువనవేద్యవిషయమై. మగర్ మై వృచ్ఛాకర్షేకా
 బచకహానేనె వై సాపూఛాహుంఠె. ఆజ్ హానేకామై ?
 యాకల్హానేకామై ? కహఃకు ఆకహి ? కబాకహి ? హాకేకత్
 క్యాహువ్వామై ? జల్దీబోల్. తుఃగయసా తబ్బెభి ఫిర్రేరీ రహఃహి
 దేస్తైమైయహఃహి బై రాహుం. జల్దీజల్దీ ఆగే వర్యవసాన్సోల్.
 బాద్ బాకీకా సమాచార్సబ్ హల్లూబో లేగీ లే

మనోరంజని- మైబిజ్జావసు-ర్షేకా క్యారహ్మై ?

ఇంద్ర). అయిసె నిరర్థక సంభాషణంసె క్యాఫలితాక్
 ర సెనాకా ? జల్దీబోల్ !

మనో. “సుందరం పురుషం దృష్ట్వాభ్రాతరంపితరంసుతం |
 యోనిర్ద్రవతి నారీణాం తథ్యంమే బూహి కేశవ ” క మో వ్రసం
 గవశ్చే బహిరంగ్ కియాజానె సువ్రసిద్ధహోకైమైసా పద్మాక్షి
 యాంకె బిధాయకలక్షణై కాన్తోభిహో సాందర్యవాన్తో పూరుష్టా
 దేఖ్నీ తబ్బ రేక్షీమణికుభి వాంఛావై దాహోతామై ఇస్సబచ్చె
 కళానిధిహో అహల్యా కాంతారత్నన్ నకల సామ్రాజ్య విభవ్రా
 న్నతిభి సాందర్య రత్నాకర్షిహో ఆపు దేఖసా తబ్బీ ఆషక్
 పడ్కెయిచ్ మై వైహీ ఆషక్ అబ్బక్కి ఎకీ నిగహనేహిమై.

ఇంద్ర). మైగే మనోరంజనీ ! తుః ఖూబ్ సమర్పిసా ?
 రూపూటూహిసా ?

మనో. మైమహారాజ్, కెంసహిరహ్మై ? సైయిచ్ మై.
 మైతోభి :-

ఇంద్ర). క్యాహుయిమై ? క్యామైగే ? ఫిర్రే సాకప్తీకెంగె?
 క్యా ఆయా ?

మనో. అప్పీ ప్రిణేశ్చర్కాభీసె అంతరంగ్కు నహిబతా
 తీమై.

ఇంద్ర). అరే భగవాన్ ! ఇత్సహిహువ్వామై ? (మనో
 రంజనితో) మనోరంజనీ ! తుఃగయిమై. కబ్బీతుసె వృథాన

ఆవేగింక హె్క అబ్బక్ మేరా అంతరంగ్ బహువిధపరిశీలనాదయాఁ కరై నిగహసబ్ తేరీ పట్టప్త కట్టహాథ. అబ్ క్యాకరుం? ఔర్కి న్నెవాస్త దేఖుం? (మొగముపై కెత్తి) హాహా అరేభగవాన్! అబ్ కై సాహెర! అరే పరమేస్తీ! ముర్ఖు తుఁకిత్తా దుష్మక్ హువ్వాహెరే! కిత్నే రహాంసే మేరేకు ముష్కిలామిలాసే తజ్సీజ్ కియాహెరే? వై హాహాహల్యాకే సదాకృతి బిలాసవైభ వాఁమై హజారోంసె సుస్కె తబ్బై తబ్బై నికలై సత్యలోక్కు జాకర్ ఆకర్ణన్మియెసో ఉన్నేభి అతిశయవలోకన్మర్కె మైనె బిధాతాకు కిత్నాదూర్ కైసే విధానోంసే పార్థనాఁకర్కె మంగే తోభి వైహ్మన్యకాకు మేరేకు నహిదియైహై. వైసానహి దేసే సేహి సదా ఉన్మిధ్యాన్మర్కెహి రహై గిరఘరీమె గిర్కెహుం. అయినీసఖ్ నివారణ్మర్కెసే న్వప్వన్మేతోభి తత్కామినీమణి గాఢా లింగన సౌఖ్యాదికామిలా లేసేకు వ్రయత్తన్మర్కె ఖ్యాపిష్ కర్కేకుణోభి ముర్ఖు సుఖప్త్యవస్థాహి నహిహై అపార్హో అయినీ బడాతక్లీఫ్ పడేసహి సక్కె పాణిపరిత్యాగ్ కర్కెసే చహేకు ముర్ఖు మరణావస్థాహి నహిహై. ఆజన్మాంత్ హోసే అయినీ దీర్ఘశ్రితాపాతే కిత్నేయుగాఁ అయిసాహి రజ్జోసే సకుం? అరే పంకజసంభవా! తుఁనె ముర్ఖు కిత్నాబలవద్విరోధిహో గయారే. అబ్ మై కిన్కెత్తెఁజావుం? కిన్కుబినుతికరుం? కాన్దిన్నే హారా? అబ్ ముర్ఖు ఉపకారక్ కాన్కహెరే? అరే భగవాన్! హాపరేశా!

మనో. మహారాజ్! అబ్బాఁ ఉపకారక్ హోసే హారా కాన్బి నహిరహ్తాహై. అపా మేధా చతురిమాసహి కుక్ నాకుక్ హిక్మత్ దేఖ్నా. “ఆత్మ బుద్ధిస్సుఖంచైత” కహ్కె వైహిచ్ మహోత్తమ సదుపాయ్హై.

ఇంద్ర. అచ్చ, తుం దోసోం చంద్కల్ ప్రసంగ్ కియె హైనా? తత్ప్రసంగాఁ ఫల్ క్యాహై? బోల్బలా. ప్రసంగ్ నబ్బి మైనహి చహ్తహుం, పర్యవసాన మూత్తర్హి బోల్బు.

మనో. పర్యవసాన క్యాబోల్నా మహారాజ్జీ! వైమ్ ముగ్ధా మై మగర్ ప్రాధానహి. ఉస్లెయె మై నె కితాతోభి కష్టపాయీ హుంకై సాతోభిహోప్రై నె గౌతమ్మా నన్నిధి ఛుడ్కై ఆపే దో నోంభి ఏక్తాయ్పర్మిల్ల రామ్మా ఖుబూర్తుకు బతాకె జట్టా హిషాదాకర్న బన్ బిల్కుల్ అటక్ నహిబోల్నే వైసా కర్కై ఆయిహుం. జారజారిణీ పురాణాఁ సబ్ మోఖలా కర్కే బోల్లియిహుం.

ఇంద్ర). వై సాకియైహైనా? అబ్బీక్యాహోనా? అచ్చ. అబాహ్మిమిని రత్తన్న మేరాధన్యుయై కమ్మోనమర్పు తుర్పు భేక్షేతబ్ ఆఖర్కుతుఃపితోభి కర్కైఆతీహై కమ్మోమై కష్టాయ మైచహ్నెకా ఏహి. బసబ్బుః జా.

(ఇరువురం జెరియొకదారి నేగవలెను)

నూత్ర) (14) గౌతమ ఋషికా - ఘర్ దిన్నేకా

పూతా హల్యవహః - నీతి రహస్య రహ

(అహల్య గౌతమమునుల ప్రవేశము)

గౌతమ. వ్యాధీ! పరమచావన చతురావన కుమారీ!

అహల్య. జీ మహామునీశ్వరా! జీవితేశ్వరా!

గౌతమ. ఆ బ్రహ్మకేకండల ప్రమితదినాంసె మైనే యేక్కురశ్చ రణ విధాన్మై తైర్కై పరాకాష్ఠాలేనే ఎహ్నబ్ ముర్పు దీక్షా దినాఃహోనేనే తుర్పు సంతుష్టాంతరంగిణీహోనె వైసాకర్నా కమ్మో చహ్నెకు అబకాశ్తోభి నహిమిలాహై. ఆజ్ఞె వైహ్ నిషాదీనాఁ ఛుడ్గయె.

అహల్య. మహారాజార్చిత పాదాంబుజా! మనోనాయకా! ఆజ్ఞె మేరీ పర్ ఆస్కా మోహాత్మానీ పాంచానేకాజి కర్ కర్నే కలియె మేరీ అదృష్టభాగ్య్ ఖులాహైషాద్.

గౌతమ. నహిసహి. మేరాదీక్షాతో ఛుడావరంతు అబ్బీ హించ్ దినాఁ ఖాళీగఁజరానా.

అహల్య. మేరీ మానస్సు పరిశీలన్-ర్నా కహ్కో షాద్, వైసా హుకుందేతేహై ?

గౌతమ. నహినహి ప్యారీ ! మేరాపరాకాష్ఠా ఛుద్దయసా వార్తాతో తీక్ హై. పరంతు కాలగతిసె యేవ్రతదినాభి అంత రా యురహై క్రమాగతాహోకే యేక్షమా యెహై

అహల్య. సచ్ హై మహాత్మా ! వేనేక్యాహై ? కై సే హై ? కిత్నే హై ? కహేషురువై ?

గౌతమ. ఉస్కా బిబరణున్నేచహ్తీ ? అచ్చ, ఆజ్ఞా ఏకా దశీ పుణ్యదిన్తై. కల్ శ్రవణద్వాదశీహై, షయా శనివదో ష్ హై, తర్హునె మానశినరాత్రిహై. బాదానేకా సబ్బిజాన్నే అమావాస్యా పితృదివన్ హై. ఏదినా సబ్బి బహుత్ పుణ్య దివసాహోనేసే. బ్రహ్మచర్యదీక్షాహి పరమోచిత్ హై సంసర్గ నుచిత్ హై. పరస్పరస్పర్శనావకాశ్రహ్నాభి బహుత్ దోషవిష య్ హై, ఉస్తియె మురుగు చిత్రానస్సేశయ్యా యహంహి ఆసాదన్-ర్కెతుః నె దర్భానస్పర్ వహంసోజా.

అహల్య. మహితప్రభావాన్వితా ! మహాప్రసాద్. ఆజ్ఞాను సారిణి హిహోంగి.

(ఇందులెప్పుడునును జరుగుచుండునపు డెల్ల దిగువనుండు కీర్తనయొక్క చరణాలు పాడుదుండవలెను)

నూత్ర). (15) ఆహాదైవగతి-అహల్యా సతికామస్థి-వల్లవి.

1 స్వాహానాథు, సమానగౌత-మైహితసౌఖ్యవ, రాశఛుడసోతా.

1- (ఒక అర్చికర్తృకునకు మండుకడ, క్రిందఁ గౌతమముని కహల్యచిక్క వేయఁగా, అయిన యవలసే వండుకొనవలెను).

2 సుమతంల్యాంగీ, సుఖవిముఖమయి-క్రమాగతజాన్తే, జమీన్పర్వీయా

నూతన. (16) ఆహదైవగతీ-అ-హల్య సతికాదుస్థితీ.

2 (కరుణాతి ఆర్పకచైవనకు లోపలివైపునఁ గిందన పక్కనేనికొని అహల్య కొడిచాటుగాఁ బన్నుండవలయును)

3 చరణాయుధరూప్, ధర్మపుకారా-హరిగౌతమ్మా, ఆచార్యతారా.

నూతన. (17) ఆహదైవగతీ-అ-హల్య సతికాదుస్థితీ.

3 గడ్డాలు జడలును గట్టుకొని యిందుగఁడు తారుమ నక్కుచుఁ గొంచె ముగఁ గానించి కొక్కరోకో యని చుప్పులు కూయఁగానె గౌతముఁడు లేచి స్నానమునకు వెళ్లవలెను)

4 మునిజానైకై తబ, మునిహోకె యిందర్ వనితాకు బులాయ వహఁసె అందర్.

నూతన. (18) ఆహదైవగతీ - అ - హల్యసతికాదుస్థితీ.

4 (అహల్యయు లేచి నిలిచి చూచుచుండఁగా గౌతముఁడు వెళ్లిన మార్గమునుండి అతఁడె మరలివచ్చినట్లుగా మాయము యెదుట నిల్వ)

అహల్య. మహాత్మా ! ఎహీసమయ్యె పలక్కె ఆయ్యేహై కెం ? అయినా ఫిర్కె ఆనేకా ఆచార్ కబ్బినహినా ? ఆజాప్పు శకున్నా ఆనుకూల్వనసుతరా, క్యా ? వైసీభీ కబ్బినహి.

ఇంద. (మాయాముని) ప్యారీఫోడా దూర్హిగయాథవకా ఇత్నేమె మేరే మానస్మీ తేరీ పరావక వై దాహోకె ఆగే జానె ముర్రె అట్కాయా. ఉన్నబబ్బె మైనె అబ్ తేరీ ఇనాయత్ మాం గ్గేఫోడా దేర్ తేరీసె సుఖానే ఖ్వాహిషేహి పలతాహం. జల్దీఆఘరేకు జాయింగె ఆ.

అహల్య. ప్రిణేశ్వరా ! ఎక్యాహై ? రాత్కె వఖత్పర్ ఎపర్వదివసాహై కహ్లాభి బ్రహ్మచర్య నిష్ఠాసె కాలాబ్ గుజ రానా కహ్లాభి అజ్ఞాదియేభేనా ?

ఇంద. (మా. ము) హాతబ్ మై వైసహికహాథ. అబ్బేరీ వర్ముర్రె ఉత్పన్నహోకె హైసా వాంఛామేరా హృదంతర్భా

గౌ వ్యావక్ హోనేనే మేరేకు కై సాతోభి ప్రిత్ భంగ్ హోనే
హువ్యావై ఎహోభి నహోకే తుఃనే వరకాంతానహోకర్
స్వీయార్థ శరీరిణీహోనేనే దీక్షావిధిమేభి ఒత్తా హర్కత్తి
నహిహై. ఇసునే శ్రుతిస్మృతియాః ఔ రాగ్రికాః బహు
తాధారాఃహై. దేర్మత్కర్. ఫిర్జానాభి జరూర్నా ? జల్దీ ఆ,
ఫొడా కాల్పంతోహ్మయింగె.

అహల్య. నాథాఅబ్త కాపు కబ్బినహిరహ్మహో యితా
ఆతురతాకెం ? అబ్. జానేదేయియ్యె. ఆనేకా రాత్రికాల్తే
అమైమానసాంకు సంతృప్తిహోనే ఒత్తా సుఖిలావేయింగె.

ఇంద్రి. (మా. ము) ప్యారీ ! వై సానహికహ్మ. మన్మ
థ్కా వేదన్కు తైర్నే మైసనక్తాహుం ఆ. జల్దీ.

అహల్య. మహాత్మా మైనే ఆహ్లాధన్తుం. అపా కూపై
రహ్మోకా జల్ బాహర్కై సా జావెగా ? ఇత్తా జల్దీకెం ? అబ్
వఖిత్తి ఒత్తా అచ్చనహి. మేరీవిజ్ఞప్తి సునీయె.

ఇంద్రి (మా. ము) ప్యారీ ! ఐనేబాతోంసే కాల్పలా
తీహై ? మైతైర్నే ననక్తాహుం. (కొగిలింఁచుకోఁబోవఁగాఁ దప్పిం
చుకొని)

అహల్య. (కోపముతో) మైతబ్బేభి దీర్ఘ చింతన్నకర్నే సె
తుర్ముజాన్నేకా తజ్విజ్తోభినకియీహుం మేరీ ప్రాణేశ్కు కబ్బి
యితా వేదకా నహిరహ్మహై. తుఃదేఖతో మేరీనాథ్ నహిహై.
తుః కాన్తైకి యేకనిశాచహ్మోగ. తేరాయాథార్థ్య బహిరంగ్
నహికర్గె అబ్బిఅయినాహి ప్రవర్తకారేగాతో అబ్బి మైనేతుర్ము
జావ్ దేవుంగి.

ఇంద్రి. (మా. ము.) (కాళ్లమీఁదఁబడి మొక్కుచు)
అహోసాందర్య సుధానిధీ ! మైనే త్రియస్త్రింశతోటిదేవతా
ధినాయక్తో నంకరిందన్తుం (అనఁగానే వెనుకంజవేసి అహల్య నమ
స్కరింపఁగా)

5 పురుషోత్తమదాస్, చరిత్రరత్నా - ధరవర్కర్, తరహాహిమయినా.

సూత్ర: (19) ఆహ దైవగతి - అ - హల్య సతికాదుస్సితీ.

ఇంద్ర. (మా. ము.) తేరీ పర్వహైకా ఆషక్తి హియితాయత్తనియూహుం. తుమారీ కరుణారస్ పాంచాక బచాతీహైకియా ముర్ఖు ఎహి వేదస్స సదా పీడిత్ హో నేవై సా కర్తీహైకి క్యాకాప్ దేతీహైకిమై అబ్ తేరీ సేవక్ హోగయాహుం. క్యాక రేతోభివర్తర్ (తిరిగి మొక్కుబోగా)

అహల్య. అఃఅఃఅః సంగ్రహసమహారాజ్! మైకిత్తి? మేరీ అహ్వల్కిత్తా? ముర్ఖు వందస్కర్తా బెవర్తహి. ఆయియ్యె అందర్జాయంగే. మహారాజ్ ఎహాకారభిక్తం? ఆహ్ దివ్యాకార సందర్శన్వహైహోనేదేయియ్యె.

(అనుచు నడవవలె. తెరమూసి యెత్తునంతలోఁ గిరిటధాతయైన యిందుగిడు నహల్యయఁ గూర్చుండవలె.)

సూత్ర: (20) గౌతమగేహిని పురుషూతా - హోతేహైమోదో పేతాః భీతీ ఛుడ్డానె, బెవర్తసంద్యై-బాతాబోత్తే, బహుతులాససె.

ఇంద్ర. సుందరీ! అబ్బీకిత్తాకాల్కూ సూర్యోదయహో తాహైకి బోల్కలా.

అహల్య. హరోజ్ఞి మేరీనాఖే ఆస్థాన్కర్నేజానేకాల్కూ ఏక్యామ పరిణామకాల్హైకా రివాజైవైసహి అజ్ఞిహువ్వై హైనా. ఉన్నెజాకర్ సాంచ్ఘడే హుయెహోగె. అబ్బి ఏక్ సార్ధఘటికా మాత్రకాల్ బాకీహై సమర్ఖుంగి.

ఇంద్ర. ముగ్ధబలాహోనేసే తుజా నీసా మత్లబ్ ఎహి హైనా?

అహల్య. ఎహిసహిహోతో బార్ క్యాహై పౌష మహారాజ్!

ఇంద్ర). కార్యకారిణి హుయిసా ప్రాథతాహైదేభి! హట్టోజ్కమా మూలాభ్యహి. ఆజ్ఞేయా మద్వయపరిమిత నిశా మాత్రహిహుయెసాతబ్ మైహి మాయామక్కుటరూపధారి హోక కాలజ్ఞతాసె పుకర్నాభి వైహిపకడ్కె పాప్పిచారా అపా మునినె ఆప్తానునికలాథ. వైసాబానసేహి అప్పేకు అయినీ సావ కాశ్చో స్యాతంత్ర్యమిలాహై, అబ్బుమారే కపహిర్భజ్జాత్కలై.

అహల్య. సర్వజ్ఞహో ఆప్పె ఏక్ కాలజ్ఞహోనా క్యాభిశే వ్హై? బహుసామర్థ్య ఖనిహోనేసేహి ప్రాథ మహారాజ్ హు యెహై. పన్ ముగ్ధాబలాసేభి కామ్పడా.

ఇంద్ర). వహ్య ప్రాధాంగనాహోనేకు ఏహ ప్రియా గ్రిహాకా రహ బతాయీహోగి.

అహల్య. ఇత్తా బడాతాకత్ దార్వో ఆపు మేరేతై ఆక ముర్పువశ్చో వైసా కర్దియిసా మైనె అబలాహుం? యాప్రబలా హుం ఏహీస్థితిమేహి అయినా కహేజి!

ఇంద్ర). శక్తిమతీ! సాగ్రిహమత్వో, సానుగ్రిహహో మైనప్రభాన్కర్కహియా.

అహల్య. మునిపత్ని మాత్రరీచ్ హుయితో ముగ్ధాబలా హిహై వరంతు ప్రభు. మనోహరిణీ భిప్రాధాంగనావహోకె యథా పూర్వదశామె కం రహ్మీ కహ్లియేజి?

ఇంద్ర). ప్రాధా శిగోమణి కహ్మి, కైసే ప్రాప్తాదాకర సంవర్భా కహ్మిహై! కహాసిక్లియగే?

అహల్య. “స్నేహేనప్రపదే” కహ్మి అప్పె న్నంఘటన్తు యిసా ఏహి ప్రాప్తపదినకాలజ్ఞపక్ష్మే ప్రాధాగేంద్ర చక్రవర్తిహో ఆప్పె మహాప్రభాకర్కహి సిక్లియిహుం, ఇభిభిహోహోనా?

ఇంద్ర). అయినీ ప్రాజ్ఞాహో తేరిసంగాత్ ఎత్తూరిసే కాల జ్ఞేహుత్వే ప్రాప్తి మేరేకు నహిమిలా. ఇత్తేనేతాభి సంతృప్త.

హోంగా. ఆజ్ఞ మైరుక్ష్మత్ లేవుంగా. అనుజ్ఞాదేశ రుక్మయై జానెదేయియ్యె.

అహల్య. నకొనకొ మహారాజ్. ఐహ్యైలజ్జానీ మేరీశక్తి ఆప్పు బతానె మైననకీధి. అబ్ థోడా దేర్ తైరీయె. వరమా మోద సంభరిత్తోకె జావెగె.

సూత్ర. (21) గౌతమగేహిని పురుషూతాః - హోతేహైమో, దోపేతాః

పునారతాహ్వయ, మనసిజకేళికా-తన్మయతానె, తబ్ లగ్నేకా.

(అంశట ఇరువురుకు లేచి వాకిటిలోనికి రావలయును.)

ఇంద్ర. అబ్ ప్రాతఃకాల్హోనే సమయ్యువ్వా. సుందరీ మైనె అబ్జాపుంగా, రుక్మత్ దే.

అహల్య. మహారాజ్! ఆపా ఇనాయత్ మేరీ ఫర్ బెహర్ రఖే చహీవలం.

ఇంద్ర. (కొంతదూరముపోయి వచ్చి) ప్రాణనాయకీ! మై యేక్ పూఛే భూలయావలం.

అహల్య. క్యాహైప్రే జీవితేశ్వరా! ఆజ్ఞా దిలాయియ్యె.

ఇంద్ర. ఫిరషేకు మిలాకత్ రహ్మోకా ఆనుకూల్వహైనా?

అహల్య. కెం వైసా కహ్తేహై చిత్తచోరా? హర్వత్తభి మైనె ఆపాధన్వివలం.

ఇంద్ర. వైసా హుయెతో ముక్మో కబ్ కహకు ఆనే ఫర్మాదేహైకి బోలోడా.

అహల్య. మైనే దేవనమర్చన్కు ఫూలాఃలానే హరోజ్జి పుష్పవన్కు ఆవీవలం, వహకుఆనా. వేణుధాన్యలానే తృణ దుమ్రూటవికు జాతీవలం, వహకుఆనా. జలార్ధినీహోకర్ జలా శయశాంకు జాతే రహీవలం, వహకుఆనా. ఏకేశ్వభత్పర్ మైనె బహిష్కహుయివలం కహ్మో ఛష్టి బోల్కరాబ్హాష్టిహీవలం, తబ్

పాక ఉద్దేశం జై సాచా హె వై సా మేరీకు ఆనంద్విలాసె మహా రాజ్, ఏః కామోంకె సమయాఁ అప్పుమాలుం రహ్తా హై, మై అరజ్కర్నా బేజరూర్.

ఇంద్ర). అచ్చ, అచ్చ. బహుతానంద్ అబ్జైరుక్ష్మతేతా హుం (అని కొంతదవ్వరిగియు మరలివచ్చి) ప్యారీ! ఖాబినాయత్రి ఖాభలా, ఆంగ్లేరాదూహ్లాతోభి, అంతరంగ్తా యహఃహిరహ్తీహై,

అహల్య. మనోహరా! ఆపా కృపాహి మైమంగ్గీహుం, మేరీ అంతరంగ్తా ఆపై సంగాతీచ్ రహ్తీహై.

ఇంద్ర). అచ్చ, అచ్చ, అబ్జైబాతాహుం. తుః అందర్జా. జాకరేరీ కామేష్టే.

(ఇంద్రుడు దారిని బోలబోల గౌతముఁ డెదుటఁబడిన దిగులంది నిల్వ గౌత ముఁడు కోపించి కపియింపఁగా ముందు మొద్దుపలె తలవారిచియుండియు వెను వెంటనె లెన్నుగానక పాటిపోవలయును)

గౌతముఁడు. (మహాకోపముతో) అరేదేవాధమా! మాతృ దోహి! భిష్టా! దుష్టా! దుర్మార్గా! మదోన్మత్తా! కిత్నా కామ్మియారే! “మాతృవత్పరదారాంశ్చ” కహ్నె ధర్మబచన లక్ష్మ్య కరై మేరా భీతీతోభి పరిగణన్నహికర్కె అపఖ్యాతికుభి అవకాశ్దేకె కిత్నా దుష్కార్మ్య కియాహైరే సురాధమా! నీచాతిసీచా! తుః క్యాకరేగారే? తేరా దుష్టపూరుషతానె తేరేనె వైసా కరాయీ. తుర్ముఖు పురుషత్వ రహ్నె సె అయినే దుష్కార్మ్యాఁ తుః హమేమా కరైహి రహేగ. ఇస్లియె తేరే అండాఁతుడ్డాకె తుర్ముఖు పురుషత్వ సంపత్తిహి నహి రహ్నెకా. జారేజా. గథా!

(అని యింటికెరిగి, వచ్చుకెడ నహల్య చెంబులో నీళ్లుపట్టుకొని రాఁగాఁజూచి)

గౌతముఁడు. (కోపముతో) అరే గోముఖవ్యాఘ్నీ! వయో ముఖి విషకుంభరూపా! తృణావృతరూపా! పాతకీ! భిష్టా! అఖిల భువన సృష్టికర్తాహో నోష్టాకె సరికృహాత్మన్కు మనోభవాత్మజా హోకె విధివిహితానుసం నిష్ఠాన్విత హోకె నత్తవస్మియేహి మేరే

సతీకౌ సందయమికు అర్ధాంగిభిహాక హమాక
 పావ. సనామాః భి ప్రపంచ్యే అవఖ్యాతి రజ్జువౌంసె బం
 దానై కైసీ దుష్కార్యోక్తియైహైగే జారిణీ! ప్రైదోహీన దుర్మా
 ర్గైశ్చాత్మామహాకై అయినీ దుష్టకార్య సంఘటన్కు చాపెతోభి
 తుర్ముక్ శ్రద్ధాభక్తియాః నై హైతో తుః కబ్బీ అనుకూలినీ సహి
 హాతీధి. ధరమ్సబ్ భూల్జకేహి తేరీ హృదయ్యు పథ్యై
 సరీక్ ఘటకర్మై అయినీ అనుచితకార్య కర్మేసే తుఃనే శ్రీరామ
 చంద్ర పరబ్రహ్మకా పాదఘాతీ సంప్రాప్తిహానే తక్కి పత్థర్
 హాకై. యహఃహిరక్షః. (అనువటకెల్ల తాయయయి పడిపోవలెను)

గాతమ. “నైవాకృతిః ఫలతి నైవకులం సశీలం, విద్యా
 పినైవ సచయత్న కృతాపినేవా, భాగ్యానిపూర్వ తపసాఖలుసంచి
 తాని, కాలేఫలింతి పురుష స్యయధైవ వృత్తాః” కహ్నాన్యాయై
 సాభాగ్య దార్భాగ్యః పూర్వకర్మాధీనాః. మై అబ్బితా
 యోగవాస్తుయైతో క్యా? పురాకృత్తి అనుభవనీయ్యువ్వా.
 ముర్ముక్సైసా కళత్రీస్థానాకళం కైసా ఫలదాయినీ హుయి.
 అబ్బయిజాకై హిమగిరి శిఖరి పర్ తపస్కర్తేపుంగ. అయినీ అను
 చిత కార్యచరణై స్వర్గనాథ్తోతోభి యిందర్కు, బ్రహ్మత్మజా
 హుయితోభి అహల్యాకుభి ఆపాంచేసో దురవస్థాంకు ఆకర్ణకర్మై
 అఖిలలోకస్థాభి భయావహఃహాకై అయినీ దుష్కార్యభోడై
 ఆరామిసె జేయె జాయ్.

నూత్రి. (22) మేమాండ్ హానేకా, ఇందర్||

భాషేట్టుతానీ, ప్యార్తేనేసె||

(అక్విసీదేవత లిడపుదంగూన్సుండి యుండగా నిండుండవటికిరావలె)

ఇందర్. భో అక్విసీదేవతా! దేవధన్వంతిరియా! ఆయు
 ర్దేవోద్ధారకా! మైసె బడాగిరస్తారీమై పద్మయాహుం. ముయ్యె
 ఆయినో తక్కి. నిజాకర్ణారా. సహితో మైవై పబచ్చేకా.

అశ్వినీ. (లేచి) క్యా క్యా క్యాహై మహారాజ్ ! ఆప్తి
యహఃకు ఆయేహైకెంజీ ! హమ్మా బులాభేజేతోహమ్మీ ఆతే
థేనా ? ఖబర్తోభి మాలుంసహి కర్కె ఎకాయక్ ఆపీచ్ చలే
ఆయేహై అబాప్పు ఆయిసా ముష్కిల్ క్యాహై ? కైసీహై ?
సాధ్యాసాధ్య విచారణ్కర్కె ఝట్టు తరాయింగె. బోలీయె.

ఇంద్ర). ఎహమ్మష్కిల్కాకారణ్బి ఆయిందాఫైహీ మా
లుంహోగా. ఆగెమేరా పుగుషత్వముయ్ ఆనేకా హిక్మత్
బతానా. కహేతో, మేరేఅండాః తుష్టయేహై ముఝ్కు ఫిర్సాం
డక్రే సదుపాయ్దేఖ్నా. ఇస్లియె యహఃకు ఆయాహుం.

అశ్వినీ. (యోజించి) మహారాజ్ ! మహారాజ్ ! ఫిర్వే
ఆనాబహుత్మష్కిల్కామై. సహి ఆనేకేహిహై. వైసా అసా
ధ్యాద్ హుయితోభి హమ్మారా సమర్థతాబిశేష్సె ఎవ్విక్తత్య
రింగె. క్యాకహ్యో, ఏక్కేష్కే అండాః తోడ్కె లాకర్నమ్మేళ
న్కర్కేదవాడాలేతో చంద్కాల్కా తత్కార్యానుకూల పూరు
షత్వ మాత్తర్కె ఫిరానక్సేకా. హుకుంక్యా దిలావె?

ఇంద్ర). క్యాతోభికరీయె, మైనె భవదధీన్తో కర్తయ్యాద్దురి

అశ్వినీ. అచ్చ మహారాజ్ ! ఆయియ్యె శస్త్రాగ్రాయ్కా
యింగె. ఫైహక్మ వహఃకర్నేకా.

(అని వెళ్లిపోవడము.)

సూత్ర). (23) గాధితనూజ్య రామలక్ష్మణాః-కాశనరహసే ఆవెగినా
సాదరరామ్మా, జనన్తి ఆప్నే-సాధుజనోంకె, బాధాః
నికాల్నే.

(పిన్నరూపములను కావబట్టలగు రామలక్ష్మణులగుండి విశ్వామిత్రుఁడొ
గోతమాశ్రమము చేయకురాఁగా)

విశ్వామిత్రుఁడు. అహో రామచంద్రా ! మహారాజ
పుత్రా! మైనె బహుత్ సమయ్ తుమ్ము బిశద్దియెసా చారి
త్రర్థజనీసా గోతమాశ్రమ్మె యహిహై. అబెహ్బోభి ఫైహ్

మహర్షి వర్రా తావశ్ సేహి బిజనప్రదేశ్ హోకహై అబిస్కు
శీఘ్రకాత్మహి సముల్లసద్దశా మిత్నే కా కాలానె వై సాదిస్తాహై.

(రాముడు తాత దెనుఁబోఁగాఁ గాఁబఱతగులఁగనె తాతకి నాతిమాపువచ్చి నిలువవలె. రామలక్ష్మణులు మొక్కవలె)

అహల్య. శీఘ్రమేవ వివాహసిద్ధిరస్తు. శ్రీరామచంద్ర
భూపాలకాగ్రజీ! భో భో పరబ్రహ్మమూర్తి! నచ్చిదానంద
నిలయా! మహారాజపుత్రాకృతిధరా! ఆప్తే నిర్మలాంఘ్రి రజ
స్సర్వస్యే మైనె పరమపాబనాభి నిర్దోషాభివల్యూహం. భవ
త్సందర్శనమాత్రైహి నిఖిలలోకాభి నిష్కల్మషాహోజావె.
జత్నామహా ప్రయత్నై నిరయే తోభి మహారాజాధి రాజాంకుతోభి
నమిత్నే కా భవదప్రతిమానామలాంఘ్రి ధూళి మురైమిలీహై.
ఇస్తియేహి మైనె పవిత్రతాపాక చరితార్థవల్యూహం.

శ్రీరామ. బహుత్ సంతోషమాయీ! బహుత్కాలై
జడరూపధారిణీహోకె, బహుత్కష్టపాయీధి. అబాయిందా కాత్మవ
చిత్తరాహోకె భగవాన్కా ఇచ్చేసే బహుసాఖ్యాపాతే గౌతమ
మహర్షింద్రజీతా ఆజ్ఞానువర్తినీహోకె “ కార్యేషుదాసీకరణేషు
మంత్రీ, రూపేచలక్ష్మీక్షమయాధరిత్రీన్నే హేచమాతా శయనేచ
రంభాషట్కర్మయక్తా ఖలుధర్మవత్సీ ” కహ్నాన్యాయవిధాన్సై
శోభాయమానాహోతేరహ్మః.

అహల్య. హే విశ్వామిత్ర మహర్షీశ్వరా! నమస్కార్.

విశ్వామిత్ర. కల్యాణహల్యాకల్యాణ. తుః సాభాగ్యవతీ
హోకె నకల సాఖ్యాపాతే బెహైస్సజయేజాయ్. శ్రీరామచంద్ర
భగవాన్జీతు తుః సేఖాబ్ పహస్మిహై. అయిసె సర్వజ్ఞమూర్తి
అఖలధర్మవేది, అనాగతబహుధర్మబోధక్ తురైఅయిసాప్రసన్న
హోకర్ జోబోధాకియా ప్రేహిశిరోభూషణ్లరైకె నిత్యాహోద
నిలయాహోకె సంతత భర్తృషుశ్రోష నిరతాహోతే సంస్తవ
నీయాహోజాయ్.

(ఇట్టియపుడు గౌతముఁడురాఁగా రామలక్ష్మణుల నమస్కారాశీస్సులును గౌతమవిశ్వామిత్రుల పరస్పరాలింగన బహుకృతులునుగావలెను. అహల్య భర్తకు నమస్కరింపఁగా గౌతముఁడాపెపాణినిగ్రహించి రామునెదుట నిలచియుండి)

గౌతమ. అహో శ్రీరామచంద్ర! పరబ్రహ్మ! భూనాథాత్మజాకారై అబ్ పత్యక్షహోక మైనో ఆమైపరాత్పరార్పరేశ్చ సృష్టిశీ త్యంతకారణభూత్సి ఆదిమధ్యాంతరహిత్సి నచ్చిదా నందమయ విగ్రహిహోకే రహ్నో వైకుంఠాధినాథ్నో శ్రీమన్నా రాయణ్ణోహై చతురాస్యాది పార్థిత్ హోక సాధుసజ్జనాంకు సంతుష్టి మిలానేకుభి మదోన్మత్త. దుష్టరాక్షస ప్రాణాపహరణ్నోర్నేకుభి అయినా అవతర్ణయేహై. ఆస్కానిస్తుల పృభావ విశేష్కుపృస్తుతి కర్పక్షే సహస్రముఖాదయాఁభి అసమర్థాహై.

శ్రీరామ. సభి ఆస్కా ఆశీర్వాచన ప్రభావ్నీ హై మహాత్మా! ఆజ్ మై ఆశ్వుసందర్శన్ కర్పక్షేనే పరమవచిత్త వ్యోగయాహుం. మేరా ఆనం దపార్వోకహై.

గౌతమ. మహాపాతకాకాంతౌంకుతోభి పరమపావనాః హోనే వైసా కర్నే అద్భుతప్రతిభాంచిత్వో భవదతులితామల ప్రభావ్నీ జగజ్జగీయమాన్వోక సదారహ్నీభి మేరాదర్శన్స ఆప్ పా బ్ హుయేసా వైసా కహ్నహమ్ము మాయామోహితాఁహో నబిభ్రాంతిమె దుబానేకా తజ్విజ్ఞోగ. హం నిశ్చలాఁహో చిర పరిచితాహై. అచ్చ. మహారాజ్జీ! మేరే పరమస్థురా పాంచాక ఎహ్నిక మేరా ఆశ్రమై రస్కా హమ్ము కృతార్థాఁహోనే వైసాకర్నే చహ్నహుం. భోభోబిశ్వామిత్ర! మహారీంద్రా! ఆస్కా మిత్ర్యో మేరేవర్ అబ్రకా పృభేసా కృపాహి ఆగేభిరభ్నో మైస కర్నే పార్థస్సన్మో ఏక్నివాన్ మేరా ఆశ్రమైకర్నే అబకాశ్ దేనా.

విశ్వామిత్ర. అచ్చ, వైసాహి హోనేదేమిత్రా! రాజ నందనాః అన్నా బ్రహ్మరీందర్కా అభిలాషాకు అనుబర్తియాః హోనే ఆజ్ యహారహింగె.

